108 V

Cutezătorii

24

JOI, 11 IUNIE 1970, ANUL IV

(142)

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

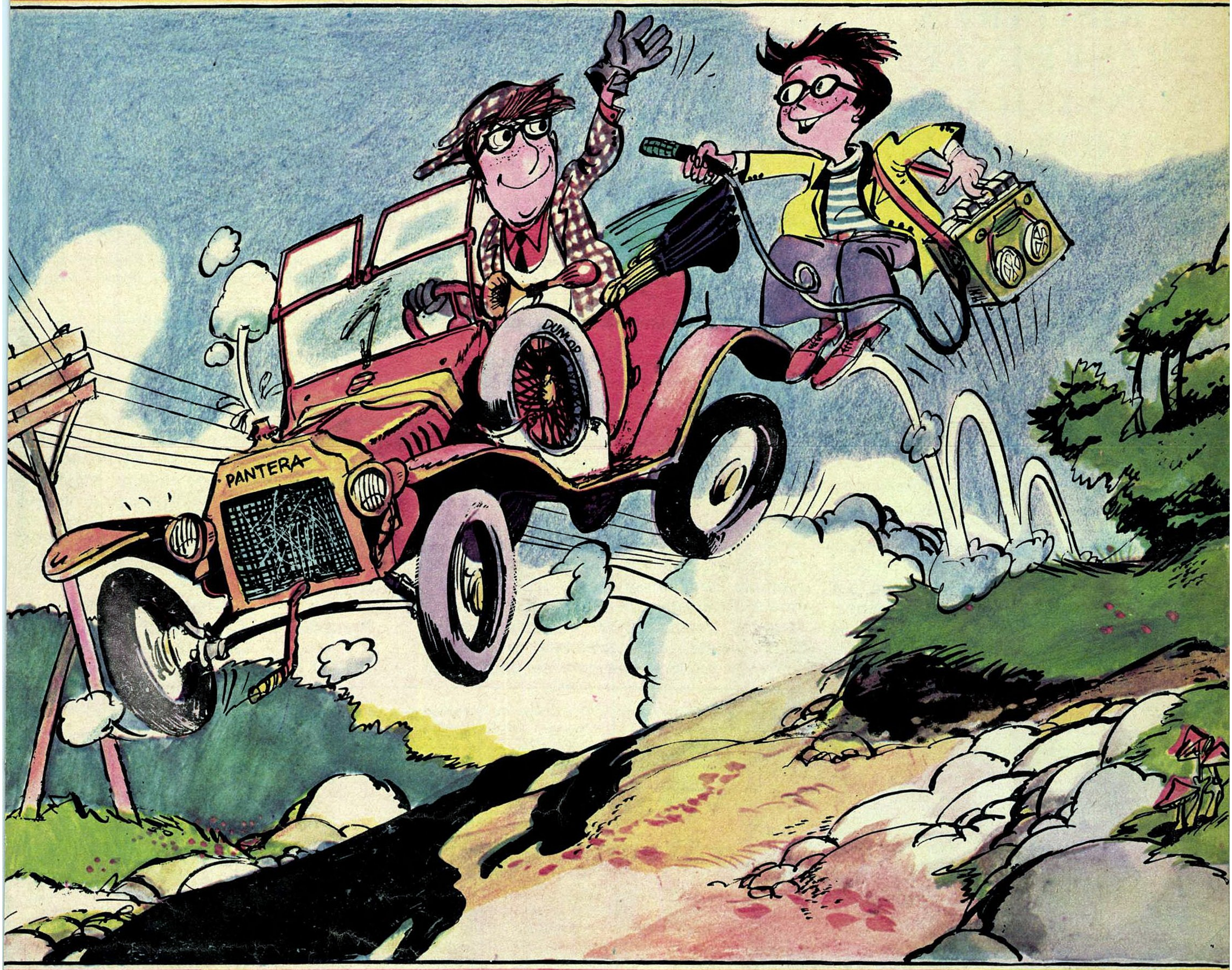

Desene: POMPILIU DUMITRESCU

In curînd, vacanța de vară! Profesorul PARBRIZ a și pornit la drum, inaugurînd în paginile revistei noastre marele concurs „SĂGEATA ALBASTRĂ"!

SCRISOAREA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR ADRESATĂ PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR

Poporul nostru a trecut în ultimele săptămîni prin încercări grele, provocate de stihiile dezlănțuite ale naturii, dar le-a înfruntat cu bărbăție și le-a învins. Alături de toți cetățenii patriei — muncitori, .țărani, intelectuali, ostași, tineri utecişti de pe întregul cuprins al țării — împreună cu părinții și frații voștri ați acționat cu energie și dîrzenie, din toată inima, pentru ajutorarea celor loviți de urgia apelor, pentru înlăturarea pagubelor. Ați răspuns cu cinste și cu demnitate la chemarea Partidului Comunist Român, a Frontului Unității Socialiste și a Consiliului Național al Organizației Pionierilor. Mulți ați săvîrșit acte de înaltă cutezanță, pătrunse de un adînc patriotism și umanism.

Pionierul **Domșa Ioan** din Teiuș a salvat de la înec pe elevul Nagy Adi; pioniera **Ungur Elena,** din clasa a VI-a, din comuna Dîrlos a smuls din vîltoarea apelor un copil în vîrstă de trei ani; pionierului **Szilágyi Olivér,** din Tg. Mureș, îi datorează viața cinci copii pe care i-a salvat datorită excelentelor sale calități de înotător; la fel de eficace a acționat și colegul său din Tîrnăveni, pionierul **Tompi Sandu,** care a salvat de la înec două persoane în vîrstă. Tot la Tîrnăveni s-a remarcat **Dordea Gligor,** din clasa a VII-a, care a dovedit un real spirit de inițiativă, curaj și pricepere. Observînd că o bătrînă — cu un copil de numai șase luni în brațele ridicate deasupra capului — abia mai făcea față apei care-i ajunsese pînă la umeri, Gligor a intervenit cu o plută făcută din două cauciucuri auto și cu un coș de paie! Bătrîna — pe plută, copilul — în coș, și inimosul Gligor înotînd și călăuzind aceste ambarcațiuni improvizate pînă i-a scos din pericol, acesta a fost tabloul! Toți acești minunați copii au fost distinși cu diploma «Cutezătorul».

În comuna **Vameșul,** județul Galați, pionierii au lucrat cu îndîrjire timp de 10 ore neîntrerupt, împreună cu comandanții lor, pentru a ridica un dig care să pună școala și comuna la adăpost de năvala apelor. Și au reușit.

Pe digurile de la Prut, Siret, Dunăre sute și mii de pionieri și școlari au muncit alături de cei mari pentru a pune stavilă puhoaielor dezlănțuite.

În tot acest timp, pionierii și școlarii din județele care nu au fost afectate de inundații au participat cu însuflețire la strîngerea de manuale și rechizite școlare, cărți pentru refacerea bibliotecilor distruse, confecționarea de aparate, truse și instrumente pentru laboratoarele afectate de inundații. Un exemplu concludent îl oferă pionierii din județul **Prahova** care pînă la începutul lunii iunie au colectat 3 700 manuale școlare, 22 231 caiete, 7 294 creioane, precum și suma de 80 203 lei pe care au depus-o în contul CEC 2 000.

Putem spune că pionierii și școlarii din întreaga țară au fost în primele rînduri ale vastei acțiuni de colectare de fonduri și obiecte necesare județelor calamitate. Cinste lor!

În numele Organizației și din însărcinarea Consiliului Național, vă felicit călduros pe voi, pionierii și școlarii țării, fii demni ai viteazului nostru popor, precum și pe comandanții voștri pentru comportarea și activitatea ce ați depus-o fără preget în folosul țării în aceste împrejurări excepționale.

Fiți gata și pe mai departe pentru a aduce contribuția voastră hotărîtă și înflăcărată la refacerea școlilor distruse, la reconstrucția drumurilor și podurilor, la înfrumusețarea orașelor și satelor patriei! Participați pe măsura puterilor voastre la munca de pe ogoare, în grădini și livezi, pentru a contribui la redobîndirea rodului bogat al pămîntului nostru!

Îngrijiți cu atenție și fără contenire pe bătrîni și suferinzi, pe toți cei care se pot bucura și au nevoie de ajutorul vostru!

Ocrotiți copiii mici, sprijiniți-i pe educatorii din grădinițe, creșe, staționare de copii. Împletiți bucuriile și frumusețile vacanței ce vine cu activitatea social-obștească, făcîndu-vă pînă la capăt și pe deplin datoria pionierească!

Consiliul Național al Organizației Pionierilor este convins că veți face tot ce vă stă în putință pentru a readuce cu o clipă mai devreme frumosul, belșugul și bucuria în satele și orașele țării, pentru a însenina fețele și pentru a întări încrederea celor din jurul vostru în izbînda omului asupra naturii.

Cu înflăcărare și energie să ne sporim cu toții, pionieri și comandanți, eforturile în vederea înfăptuirii neîntrerupte a devizei noastre «Pentru gloria poporului și înflorirea României socialiste, pentru cauza partidului, înainte!»

VIRGILIU RADULIAN
Președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, adjunct al ministrului învățămîntului

◀ „Plecăm la mare! Din tabăra de la Năvodari o să vă scriem. Nu ne duceți grija. Sîntem veseli, sănătoși". Aceasta este dedicația de pe fotografia pe care o vedeți. Semnatarii? Copiii din zonele inundate găzduiți în Capitală.

Vacanța de vară răspunde „PREZENT"!

A sosit vacanța *mare!*

În livezi, cireșii și-au aprins globulețele mai roșii ca de obicei.

Sus, în munți, fagii, stejarii și brazii își pleacă ramurile peste potecile șerpuite. Poienițele sînt pline de soare și flori. Vă așteaptă, copii!

Pe malul mării, pescărușii își pregătesc dansurile lor grațioase. Dacă i-ați vedea... Fac repetiții în fiecare zi în așteptarea voastră, a celor mai dragi spectatori! Hai, copii, ascultați marea, parcă șoptește și acum melodiile învățate de la voi, de la focurile de tabără.

Totul s-a pregătit pentru acest timp minunat al anului — VACANȚA. Gospodari harnici au dereticat și au înfrumusețat taberele. Pe tablourile de bord ale autocarelor conducătorii de excursii, cercetează itinerariul.

Și copiii sînt gata. Rucsacurile — pline. Pălăriile de pai și căluții de plastic așteaptă întîlnirea cu soarele.

Haideți, copii, cu toții; «Cutezătorii» vă așteaptă la întîlnirea din anotimpul veseliei — VACANȚA MARE!

«Pieile roșii» sînt invitații de cinste la carnavalul pionieresc de la Sinaia. ▶

Pe plaja de la Năvodari se înfiripă primele visuri de... arhitecți

Sus, spre Vîrful cu Dor

PREMIANȚI'a EXAMENUL VIEȚII
Interlocutori: copiii sinistrați din județul HUNEDOARA

Citisem pe nerăsuflate relatările ziarelor, ascultasem cu înfrigurare comunicatele radio, văzusem cutremurătoarele secvențe ale filmelor — totul aducea prea mult a coșmar pentru a nu spera, pînă în ultimul moment, în destrămarea unui vis înfricoșător. Mașina înghițea, parcă nerăbdătoare, kilometru după kilometru și fiecare moment nou reușea să ne impună o realitate pe care niciodată nu ne-am fi imaginat că o să ajungem să o trăim.

ESCADRA lui EMIL

Școala generală Bejan — citim inscripția de pe tabla spînzurată undeva, pe zidul pînă ieri înecat de apă. Este singurul indiciu ce mai

(Continuare în pag. 4)

Cravate roșii pe frontul apelor

Ultimele zile ale lunii mai. Ale acestui mai care a trecut, dar care va rămîne ca o cicatrice în memoria noastră. Apele învolburate care au răscolit adînc numeroase localități din părțile de nord ale țării, viața locuitorilor lor, s-au retras spre sud. Frontul s-a mutat pe Dunăre, în părțile de jos ale Siretului și Prutului, în deltă. Pretutindeni, în zonele calamitate, printre pionieri și școlari, împreună cu comandanții de pionieri, s-au aflat membrii Biroului C.N.O.P., activiști ai organizației.

Însoțind pe tovarășul Virgiliu Radulian, președintele C.N.O.P. adjunct al ministrului învățămîntului, am străbătut, timp de cîteva zile, aproape 1 000 de kilometri de-a lungul acestui front. Și peste tot am văzut pe viu aceleași imagini dramatice ale luptei crîncene dusă de oameni împotriva imenselor cantități de lichid ieșit din mătcile lui obișnuite. Și peste tot, pe toate teatrele de operații ale acestui ciudat front, i-am întîlnit și pe purtătorii cravatelor roșii. I-am întîlnit și i-am văzut acționînd în diverse situații, în diverse feluri. Și încă o dată ne-am convins că deși mici, atunci cînd împrejurările o cer, pionierii noștri sînt în stare de fapte mari.

PE DIGURI

Acolo, față în față cu teribilul dușman. Acolo, printre mașini și alături de cei mai mari, ziua și chiar noaptea cînd a fost nevoie, mînuind

(Continuare în pag. 4)

Cutezătorii ÎN VIZITĂ LA TELEVIZIUNEA ROMÂNĂ

TV

Citiți reportajul nostru în paginile 8—9

Pe una dintre cele mai frumoase artere ale Bucureștiului
se înalță o construcție elegantă.
Este noua clădire a Televiziunii.
Alcătuită din trei corpuri masive
(blocul redacțional, studiourile și corpul de producție, care conține ateliere, magazii de decoruri etc.)
cu pereții exteriori placați în mozaic verzui, clădirea, plasată pe un spațiu liber,
apare în deplină armonie cu albastrul cerului.
Dotată cu utilaje dintre cele mai moderne,
în întregime tranzistorizat, cu studiouri de mare suprafață,
însumînd 6 000 mp, cu aparataj electronic pentru efecte speciale,
cu instalații de prelucrare a sunetului,
dintre care amintim o impresionantă orgă ce dispune de 1 260 efecte sonore —
noua construcție a Televiziunii
este una dintre cele mai moderne din lume.

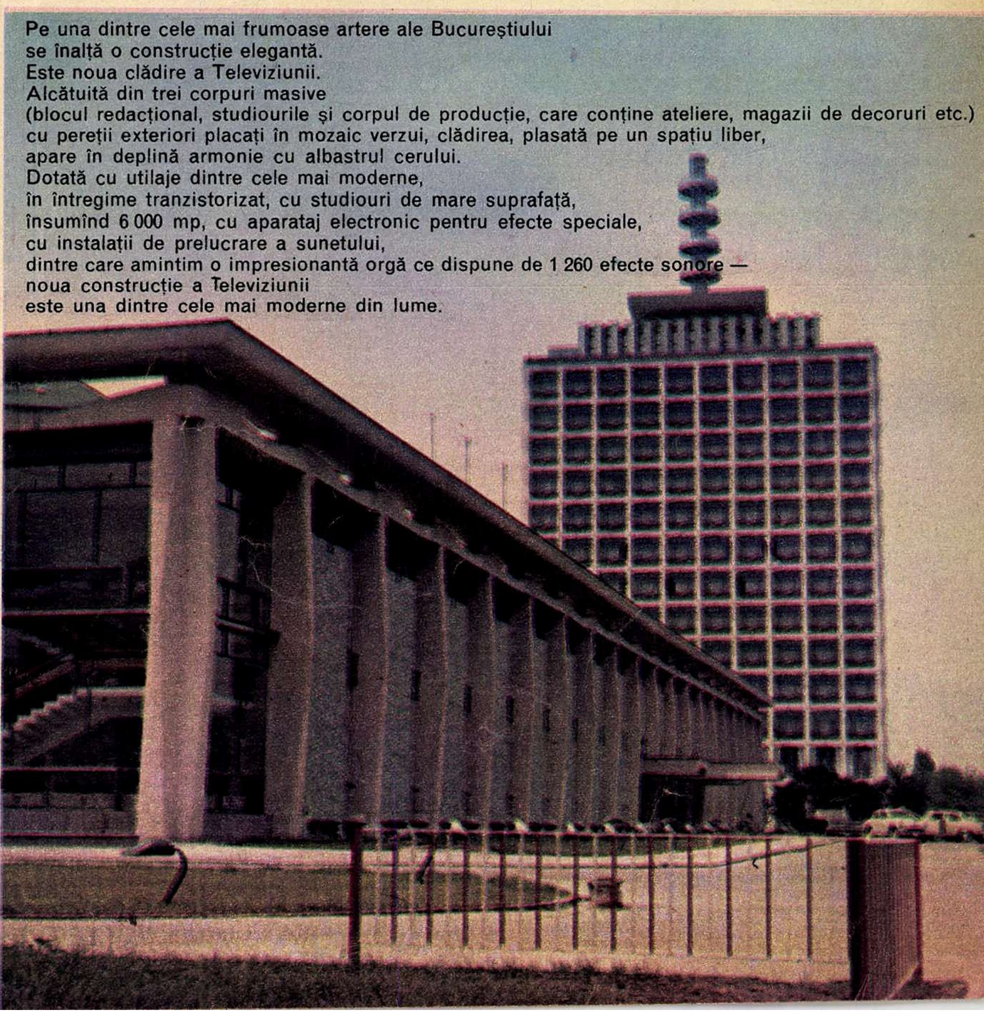

Cravate roşii pe

(Urmare din pag. 3)

cu înfrigurare şi nebănuită îndemînare lopeţile, tărgile, sacii.

Cu toate că se află cu mai bine de un metru sub nivelul obişnuit al Siretului, cu toate că multe case din preajma ei poartă urmele dureroase lăsate de puhoaie, şcoala din Vameşul ne întîmpină cu freamătul obişnuit al zilelor de cursuri, cu pereţii curaţi, cu flori în geamuri şi pe coridoare. O minune? Nu, altceva mult mai interesant, mai emoţionant. Directorul, un bărbat cu tîmplele sure, ne arată digul aflat doar la cîţiva metri mai încolo de gardul împrejmuitor. Şi, vădit turburat de rememorarea faptelor, ne povesteşte.

O noapte de mai. O noapte de coşmar pentru toţi locuitorii satului. Siretul, umflat, trecuse peste stavile şi bătea în terasamentul căii ferate. Încă puţin, încă puţin şi apa avea să inunde totul. Incă puţin însă şi noul dig de apărare din faţa şcolii avea să fie gata. La lumina lanternelor şi felinarelor, peste 100 de pionieri şi şcolari lucrau cu înfrigurare. Părinţii lor luptau cu apele în alte părţi sau îşi puneau la adăpost bunurile din case. Ei se aflau însă aici, pe baricada care trebuia să apere şcoala.

In jurul orei patru, spre ziuă, Siretul a dat năvală. În preajma şcolii însă s-a oprit. S-a izbit de digul puternic, ridicat de nişte copii, de Antoaneta Orzea (preşedinta unităţii), de Eugen Marin, de Toma Dicu şi mulţi alţi colegi de-ai lor care au reuşit să salveze nu numai şcoala, ci şi 25 de case din partea de sud a satului.

TOVARĂŞUL VIRGILIU RADULIAN, ÎN MIJLOCUL PIONIERILOR

«Saci! Ne trebuie saci umpluţi cu pămînt!» — au strigat, tot într-o zi de mai, oamenii aflaţi pe digul de la Vlădeşti. Era o zi de mai răscolită de un vînt puternic care făcea ca Prutul să izbească necrutător în dig, măcinîndu-l. Şi sacii au început să sosească numaidecît. 7 000 de saci bine umpluţi cu pămînt într-un timp record de către pionierii şi şcolarii din Vlădeşti, ajutaţi de către colegii lor din Braniştea.

Într-una din aceste zile i-am găsit pe dig pe toţi. Cu cravate roşii la gît, cu steaguri înfipte în preajma lor, lucrau la înălţarea şi consolidarea lui. Ei sus, Prutul jos, doar la cîteva palme de tălpile lor şi crescînd mereu. «Ce credeţi, veţi reuşi să-l opriţi?» Răspunsul a venit prompt. Ni l-a dat Gheorghe Gălăţeanu, elev în clasa a V-a, preşedintele unităţii. «Pe aici Prutul nu va trece, pentru că aici sîntem noi!»

TRANDAFIRI

Delta nu mai e deltă, ci o mare. O mare tulbure, care curge la vale. Trecem printre maluri care nu se mai văd, pe lîngă sate pe care de cele mai multe ori le ghicim doar după acoperişurile caselor. Ici-colo apar grinduri înguste şi lungi, pe care se află îngrămădite animale flămînde, grămezi de lucruri scoase din case. Şi oameni care aşteaptă să fie urcaţi în şlepuri, împreună cu ceea ce le-a mai rămas, să fie duşi la adăpost.

In tot acest noian de ape, o insulă mai mare, pe care se înalţă cîteva

---

PREMIANŢII la EXAMENUL VIEŢII

Interlocutori: copiii sinistraţi din judeţul UNEDOARA

EMIL MOGA

(Urmare din pag. 3)

aminteşte de rostul unor zile pe care le trăiam ferice. Geamurile sparte, parchetul scos, pereţii mînjiţi de nămol. De pe treptele şcolii, înconjurată de o mlaştină nesfîrşită, se aude orăcăitul broaştelor, în rest pustiu. «— **Copiii sînt duşi la şcoala din Păuliş. Au venit aci şi cei de acolo, au salvat tot ce se putea salva şi s-au dus cu toţii acolo, să continue să înveţe»** — ne conduce, vorbind obosită, o femeie de peste drum.

Îi găsim pe toţi de la şcoala din Păuliş. Unii sortează darurile oamenilor pentru cei sinistraţi, alţii curăţă şi stivuiesc parchetul pe care l-au adus de la Bejan. **Emil Moga,** elev în clasa a VIII-a, a participat alături de ei la toate acţiunile. Într-un moment de răgaz, printre multe altele, ne povesteşte: «— **La casa lui Petrescu Dan, un băiat din clasa a VII-a, apa se ridicase foarte mult. Grajdul era complet inundat şi, dintr-un moment în altul, se putea prăbuşi. Pericolul era imediat şi atunci am adunat cîţiva colegi (Popa Ion, Malea Ion, Flueraş Ion, Istoc Ion, Pogan Aurel, Ştefan Petru, Jurji Ion, Gros Gh.) şi am confecţionat trei plute din lemnele care pluteau peste tot. Apoi am mers şi am evacuat mobila din casă, am adunat ţigla luată de apă, am curăţat-o şi am depozitat-o într-un loc mai ferit. Zidurile care au mai rămas le-am demolat şi am grupat toate materialele pentru reconstrucţie».** Ne impresionează atît tonul grav al relatării cît şi discreţia cu care Emil încearcă să treacă peste condiţiile deosebit de vitrege în care a avut loc intervenţia lui şi a colegilor săi. Înainte de a ne despărţi face o observaţie pe care o transcriem cuvînt cu cuvînt: «**Prietenia — a fost tema unei ore de dirigenţie. Abia acum am înţeles aceste lucruri cu o intensitate care mi le va fixa pentru totdeauna.»**

VORBISEM NOI LA ŞCOALĂ, DAR AŞA O LECŢIE....

Ce ne-a oprit din goana maşinii au fost cele două... autoşalupe acostate în faţa casei. Imediat au apărut şi cei doi: fraţii **Remus şi Emil Fer.** Nu apuc să deschid gura. Primu-i Remus: «— **Barca era plină cu oameni şi, deodată, s-a agăţat în sîrma gardului, că apa trecea peste, şi venea şuvoi, şi era mare pericol să dea şi barca peste cap. Şi atunci un soldat a**

frontul apelor

blocuri zvelte, albe. Deși o parte din el a dispărut sub apă, Maliucul se apără cu înverșunare și mai rezistă încă iar școala funcționează. Greu, foarte greu însă, pentru că o parte dintre elevii din clasele V-VIII vin din satele vecine, din Vulturul și Gorgova, complet inundate. «*Cum, dacă-s inundate, copiii n-au plecat?*». «*Unii au plecat. Cei mai mulți însă au rămas. Mai ales cei din Gorgova. Sînt 35. Dacă ar fi după mine, i-aș decora pe toți copiii ăștia*» — *ne* mărturisește Ion Becheanu, directorul școlii.

Șalupa ne poartă spre Gorgova. După cîteva minute, un grind la fel de îngust ca toate celelalte (10—12 m) apare în dreapta. Zărim mai întîi un băiat care ne face semne cu mîna. Apoi alții și alții care aleargă spre debarcader, agitîndu-și mîinile. Directorul le răspunde tot prin semne și adaugă, nu fără o urmă de mîndrie: «*Mă recunosc de departe și vin la mine ca la o cloșcă*». Prima care urcă pe punte e o fată. O fată înăltuță, blondă, care duce în brațe o servietă veche, plină pînă la refuz, și un buchet de trandafiri roșii. «*De unde ai cules trandafirii?*» — o întrebăm uimiți. «*Din grădină*» — ne răspunde zîmbind trist. «*Și unde e grădina asta cu trandafiri?*» «*Acolo*, ne arată cu mîna undeva, pe oglinda apei dintre case. *M-am dus cu barca și i-am cules*». «*Pentru cine? Poate pentru un băiat?*» Fata zîmbește neturburată: «*Nu, îi duc tovarășei dirigintă*».

Tăcem. Fetița aceasta, al cărui tată e undeva, pe mările și oceanele lumii (lucrează pe un pescador), a cărui mamă s-a mutat cu cei mici undeva, departe, la niște rude, fetița aceasta care noaptea doarme în șlep, iar pînă la prînz își pregătește lecțiile pe puntea lui sau pe grindul îngust și golaș, a zmuls din delta potopită de ape cîtiva trandafiri pentru a-i duce dirigintei. O,

FAPTE, FAPTE...

Un pionier din Giurgiu a primit de la mama lui 50 de lei pentru a-i depune, pe numele său, în contul 2 000. Și-a mai primit, în ziua aceea, încă 2 lei pentru bomboane. Și el a depus 52 de lei... La Vameșul, președinta unității și-a predat uniforma de pionieră cu rugămintea să fie dată președintei unei unități din zonele sinistrate. Pionierii de la Școala generală nr. 26 din Galați au strîns cîteva sute de cărți de literatură pentru refacerea bibliotecii unei școli sinistrate dintr-un sat. La Brăila fiecare detașament de pionieri are grijă de cîte doi trei copii sinistrați dintre cei peste 500 care au fost cazați la internate sau la rude.

Fapte emoționante, concretizate în mii și mii de obiecte, de la mierea de albine și săpun, pînă la costume și lenjerie de pat. Mii și mii de obiecte pe care le-am văzut adunate în fiecare școală nu numai din localitățile ocolite de ape, ci și din acelea parțial inundate. Și, în plus, zeci, sute de mii de lei depuși de către pionieri pentru ajutorarea colegilor lor loviți de calamități. Și totul e abia la început, totul e, deocamdată, rodul spontanietății. Vor urma însă, în curînd, roadele unei minuțioase organizări în acest sens.

Nu știm, nu putem ști cît de calde vor fi zilele acestei veri. Știm însă că indiferent de temperatura lor, pionierii și școlarii noștri vor avea o vacanță fierbinte. Ne-am convins peste tot de lucrul acesta asistînd la numeroase discuții ale lor: «*Vom merge la Barboși și vom ajuta la refacerea și înfrumusețarea școlii*». «*Noi vom face o excursie prin țară în timpul căreia două zile ne vom opri la Dej și vom ajuta la refacerea bazei sportive a unei școli*». «*Vom primi 70 de pionieri și elevi care să-și petreacă vacanța la noi*». «*Creștem viermi de mătase și cei 3 000 de lei pe care îi vom realiza din valorificarea lor, îi vom depune în contul 2 000*» «*Noi vom lucra în atelierele școlii toate aparatele necesare dotării complete a unui laborator de fizică și chimie de la o școală care a fost distrusă*». *Patru sute de pionieri din unitatea noastră vor lucra cel puțin două săptămîni pe ogoarele I.A.S.-ului*».

Vacanță fierbinte. O vacanță în care jocurile și activitățile reconfortante își vor avea locul lor. Dar, pe lîngă acestea, și acțiuni energice pentru ștergerea cît mai grabnică a tuturor urmelor lăsate de ape pe trupul țării, în viața oamenilor, acțiuni în care sîntem pe deplin convinși că purtătorii cravatelor roșii vor investi toată priceperea și elanul lor.

CONSTANTIN DIACONU

REMUS FER

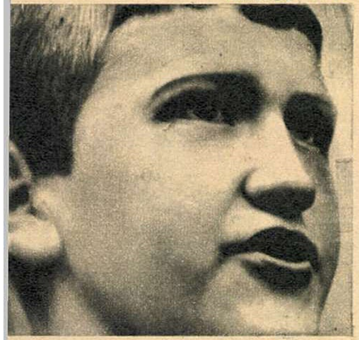

EMIL FER

TITI SAVU

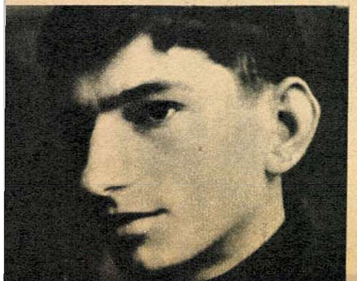

sărit imediat din barcă, așa îmbrăcat cum era, și s-a băgat sub apă și, cu greu, a eliberat barca. El a salvat-o». Emil intervine: «— **Abia evacuaseră casa, apa înnebunise de tot, și femeia, de speriată ce era, a căzut în apă și dusă a fost. Și atunci a sărit un soldat și a dispărut și el și cînd a reapărut, hăt, departe, ducea femeia în brațe. Noi vorbisem și la școală despre curaj, dar de așa o lecție... practică eu nu-mi amintesc.»** Încerc să-i fac să vorbească despre ei. Imposibil. «— **Am spune, dar dacă n-avem cu ce ne lăuda!»**, o țin una și bună și nu pot să-i scot dintr-a lor. Intervine un vecin, Căceu Florea: «**Dacă nu m-ajuta Emil, nu știu ce se întîmpla. Apa a pătruns în casă, el a făcut un podeț din scînduri să intrăm pe fereastră, am împachetat repede ce s-a putut, le-am scos tot pe fereastră, și apoi le-am dus pe deal. Fără el, poate...»** Cărmăzan Dorina stă cîteva case mai jos: «— **La mine-n curte s-a înfundat canalul de scurgere. Apa creștea, o și vedeam în casă, atunci s-a băgat Remus și a eliberat canalul».** Remus este elev în clasa a V-a, Emil într-a VII-a. Ne privesc parcă speriați de spusele oamenilor și nu acceptă cu bucurie decît strîngerea de mînă, puternică, bărbătească, cu care ne despărțim.

CINE ÎNVINGE ÎNTOTDEAUNA

Unul dintre ei lucrează la tablă schema analizei gramaticale a frazei devine tot mai completă, ceilalți, în bancă, urmăresc concentrați explicațiile profesoarei. Sînt copii sinistrați din comuna **Ilia.** Îi privim prin fereastră și ne umple bucuria gîndindu-ne la forța cu care acești tineri eroi — da! acesta este cuvîntul — au reușit să se regăsească, sub îndrumarea dascălilor lor, după ce, în urmă cu cîteva zile, au părăsit comuna **complet înecată** de ape. Ne copleșesc în recreație cu comentariile lor și încercăm să reținem cît mai mult. **Bărbăuțan Marcel**, clasa a VIII-a: «— **În prima zi am fost la C.A.P. și, împreună cu ceilalți colegi, am urcat porumbul în podurile magaziilor. Vitele au fost evacuate pe deal. O casă în construcție a fost inundată. Împreună cu Podaru Cezar, clasa a VII-a, am intrat pe fereastră și am urcat materialele luate de apă în pod. Nu știu a cui era casa. A doua zi am plecat cu o barcă, pe strada centrală a comunei și am ajutat la evacuarea oamenilor, duceam de mîncare celor izolați, care nu voiau să-și părăsească casele, legam de copaci lemnele luate de apă, care altfel puteau sparge casele întîlnite în drum. O bătrînă a trebuit să fie scoasă cu forța din casă, patru drumuri au făcut soldații și de fiecare dată procedau cu o răbdare** (apele duceau la vale tot ce le ieșea în cale) **supraomenească — abia acum simt că s-a încheiat ora educativă în care am vorbit despre curajul, eroismul, spiritul de sacrificiu al omului nou.»** **Savu Titi**, clasa a VIII-a: «— **Casa fusese inundată și deodată e explodat o butelie în podul unde se retrăseseră toți. O femeie a fost prinsă de flăcări. Au venit soldații, nimeni nu a înțeles cum s-au putut apropia de casă, au transportat-o cu barca pneumatică la elicopter și acum am auzit că a scăpat cu viață. Citisem multe cărți și vorbisem și la școală, dar niciodată nu am înțeles mai puternic ce înseamnă curaj și putere de sacrificiu».**

Fiecare clipă reușise să ne impună o realitate pe care niciodată nu ne-am fi imaginat că o să ajungem să o trăim. Dar acum am descoperit oameni, v-am descoperit pe voi, copii, antrenați, cot la cot cu cei mari, în această cumplită încleștare. V-am descoperit într-un moment în care viața voastră se numește epopee. Și am înțeles, încă o dată, că nu poate exista decît un singur învingător. Omul!

RADU F. ALEXANDRU

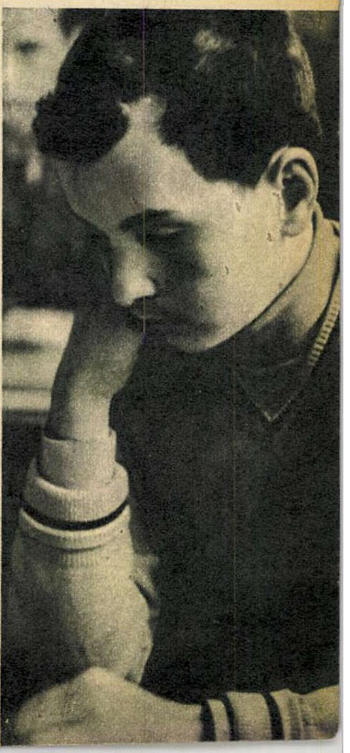

MARCEL BĂRBĂUȚAN

Țipau înalți salcîmii

de **ILIE TĂNĂSACHE**

Salcîmii înalți țipau în văzduh. Crengile ascuțite, cu floarea albă, adormitoare, strivită de ploi vîjîiau violent, ca niște sîrme de telegraf izbite de crivăț. Un vuiet lung, prelung se alunga peste cîmpie.

— Uuu, uuuuu! striga copilul urcat în salcîmul verde, cu trei cuiburi de cioară imposibil de atins.

Cîmpia netedă trimitea tîrziu uguitul înapoi.

— Uuu, uuuuu! repeta copilul cu o bretea ruptă la pantaloni, cățărat de salcîmul fără nici un cuib de pasăre.

Lanurile necoapte de grîu, de orz, lanurile negre în așteptarea invaziei apei unduiau pustii, răsucite de-o tristețe blîndă, purtată de vînt.

— Acum eu sînt cal, striga peste văzduhul fluierînd copilul din salcîmul ciorilor

— Iar eu brusture.

— Brusture? De ce brusture?

— Să mă paști.

— Brust[illegible] nu se lasă mîncat de cal!

Băiatul cu o singură bretea rămase nedumerit. Cît de proști sînt caii. De ce oare sînt atît de proști și nu pasc brusturi? Cranț! odată și ai gura plină. Frunza lată, grasă nu-i ca firul slab de iarbă, cranț, cranț, cranț,! și gata, te-ai săturat. Chiar, cît de proști sînt caiii!...

— Nu mai vreau să fiu cal!

— Nici eu, brusture.

— Hai de-a...

— De-a berzele.

— Uite-le colo, departe.

Soarele era la amiază, dar părea roșu, fără noimă. Norii, roșii și ei, ca în amurg; crestele lanurilor învăpăiate și ele. Flăcări uluitoare jucau pe pămînt și în văzduh, se izgoneau bezmetice, piereau și iarăși se nășteau din nimic.

— Uite, colo, berzele.

Atunci au văzut lumina albă care venea spre ei. Imensă. Dintr-un punct cardinal pînă în celălalt. Inainta drept. Parcă vuia. Și ei dăduseră vina pe vînt! ... Se prelingea pe obrazul pămîntului netezit de lanuri, netezea totul în cale. Verdele se prefăcea în alb. Lanurile alergau în jos, se îngropau de frică, ca iepurii, ca hîrciogii. Cîrduri de berze poposeau în calea lamei albe, tăvălugul strălucitor le îngropau în alb o clipă, apoi, năuce de baia aceea, zburau și iar se așezau în întîmpinarea luminii fantastice care secera lan după lan, venea parcă din adînc, de sus, de pretutindeni.

— Apele! strigă copilul din salcîmul cuiburilor de cioară.

— Bărcile! răspunse celălalt pornit deja pe trunchiul zgrunțuros, lovit cumplit de cine știe cîte ierni. Ne fură bărcile!

Bărcile se aflau într-o spărtură a digului, la călăfătuit. (Cîlți groși erau îndesați în crăpături, peste ei se așeza un strat de smoală și abia apoi erau bune pentru fluviu).

De pe dig, pata albă — soarele roșu al amiezii pierise în nori — alerga într-un vuiet continuu, de herghelie flămîndă, hăituită de oștiri de lupi.

— Să le priponim pe latul digului!

— Legăm lanț de lanț.

— Nod marinăresc.

Patru bărci acopereau acum spărtura. Nodurile marinărești la lanțuri le făcuse copilul cu breteaua lipsă. Celălalt nu se pricepea.

Armata albă înainta în linie perfect dreaptă. Culca grîul, culca orzul. Culca tot ce întîlnea în cale. Alerga spre dig vuind continuu, din ce în ce mai adînc, mai grav, mai plin. Salcîmii fluierau mai departe, văzduhul țipa în ei strivind floarea albă, cu parfum adormitor.

— Să batem țăruși, să nu le smulgă.

— Dă țărușii.

— Tu, ispolul. (Ispolul, un fel de făraș greu, de lemn, pentru azvîrlit apa din barcă, izbea ca un ciocan adevărat). Bărcile se îngrădeau într-un țarc, răbdătoare, barînd drumul puhoaielor.

— Urcă-te în salcîm și strigă.

Copilul din salcîmul fără cuiburi de ciori se repezi la alt copac. (Al lui prea avea coaja zgrunțuroasă).

— Uuu! Ba nu, se corectă el. Apelee! Apeleee!

— Strigă mai tare, mă!

— Strig. Uite că strig. Apeleeee! Ape[illegible] Celălalt nu mai avea țăruși de bătut, [illegible] ispolul ca pe o nuia și porni în întîmpinarea văpăii albe ce tropăia sinistru peste cîmpie.

— Apelee! Apeleee!

Valul înalt, teribil, nu se speria de nuia. Înaintea lui alergau nebuni șerpii scoși de prin cotloane, șoarecii roșcați, de cîmp. Berzele îi culegeau lacome, zburau cu șerpii cuprinși de ceasul morții în cioc, spre sat, și iar se întorceau mistuite de-o foame nebună. Copilul fără o bretea la pantaloni porni spre bărci. Mai avu vreme să mai înnoade odată lanțurile. Pe spinările de lemn, călăfătuite, alergau puzderie de șobolani roșcați, chițăind.

Primul val, împins de hoarda din urmă, izbi cumplit. Lemnul alb, mînjit de smoală gemu adînc, șoarecii roșcați dispărură, înghițiți în spuma mocirloasă care nu era de loc, dar absolut de loc albă.

— Strigă, strigă, mă!

— Apelee! Apeleee! vuiau vîntul, pămîntul, lanurile acoperite, plînse, berzele de sus și de jos. Apelee! Apeleee! țipa lemnul bărcilor lovit teribil, digul tăcut și demn, cu pieptul dezgolit în fața primejdiei.

Un nou val, o izbitură perfidă și prima barcă așezată în spărtura digului se sfărîmă. Băiatul rămase, în mînă cu lanțul ruginit de apă care zornăia vesel, desfăcut din celelalte lanțuri.

— Strigă, strigă, mă!

Venea al doilea val. Negru, fioros, și mai puternic. Călare pe un butuc cît un bivol. «Bivolul» lovi în plin și a doua barcă, țăndări, spulberată parcă de vînt, plutea acum năucă în buza digului.

Spărtura încă nu ceda. «Bivolul» negru, cu valul în spinare se rotea furios, mugind, potrivindu-și clipa lașă să lovească din nou. Pentru că era atît de laș, copilul se azvîrli într-un gest desperat pe șaua lui.

Bușteanul se îmblînzi prostit, neștiind ce să creadă. Gîngania aceea de deasupra venise pe neașteptate, îl încălecase cînd urcase pînă spre creasta unui val. Cînd și-a dat însă seama cît e de ușor copilul de deasupra, bușteanul se înfurie cumplit. Începu să se răsucească în șuvoaie, să învolbureze apele în jur. Făcea spume, sălta și clătina bărcile, le amenința că pulbere le face dacă nu-i eliberat. Copilul îl călărea îndrăzneț însă, rîzînd de zvîrcolirile sălbatice, rîzînd de valul negru și înalt. Petrecu lanțul pe sub butuc, îl înnodă și sări spre țăruși pironind bucuros bușteanul.

Apoi, urcat pe dig, numai apă, copilul privi gîfîind, mulțumit, strîngîndu-și brațul sfîșiat de coarnele bușteanului. Hîrlețe harnice au îngropat apoi, pentru totdeauna «bivolul» fioros, alături de celelalte două bărci abia călăfătuite, care n-au mai plutit niciodată pe apă.

Și totul se petrecea sub privirea adîncă a salcîmilor înalți ce răscoleau văzduhul cu țipătul lor ascuțit după floarea albă, adormitoare, strivită de ploi fantastice.

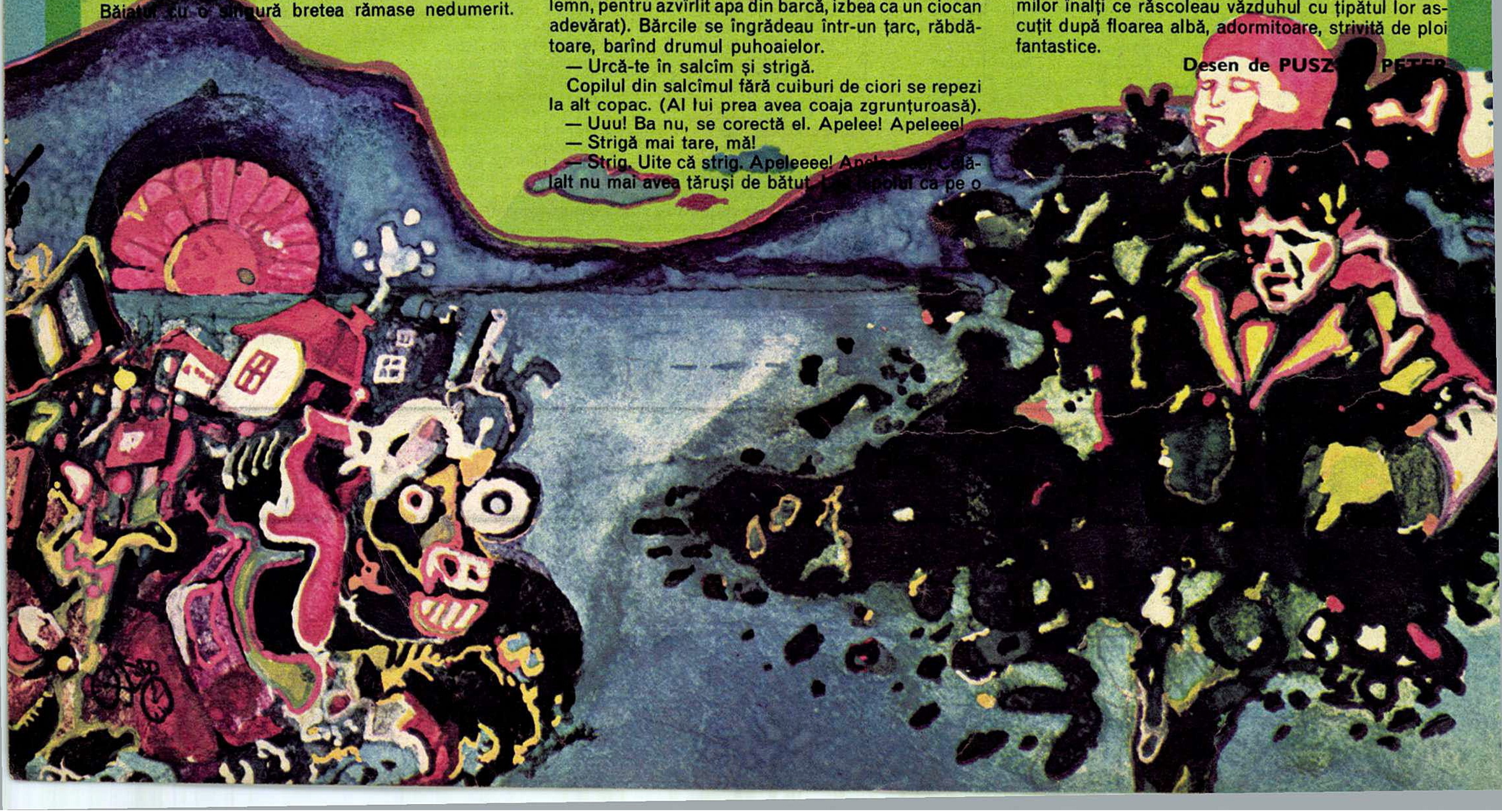

Desen de **PUSZ[illegible] PETER**

Palatul celor 1000 și 1 DE MINUNI

Tărîm al copilăriei, Palatul pionierilor din București are ceva din lumea basmelor. Am spune că este locul unde își dau întîlnire 1 001 minuni. Dăruit copiilor acum două decenii, de către partidul nostru, Palatul pionierilor a străbătut un drum de bogate realizări. Cu prilejul aniversării sale «Cutezătorii» i-au făcut o vizită.

— Nu știu dacă Palatul pionierilor numără chiar 1001 de minuni, ne spune directorul său, **DUMITRU COJOC**, dar, găsind sugestivă metafora dv., aș putea s-o sustin cu unele cifre. Avem 50 de cercuri frecventate anual de 10 000 de pionieri, o statiune a tinerilor naturaliști măsurînd în suprafată 3 000 mp. Cercurile noastre artistice prezintă în fiecare an 100 de spectacole pentru colegii lor. Membrii cercurilor de arte plastice și-au trimis lucrările la expozitii internationale deschise în 11 țări ale lumii: India, Japonia, U.R.S.S., Cuba, Franta, Brazilia, Cehoslovacia, Anglia etc. Autobuzele noastre străbat 50 000 de km în fiecare vacanță pe drumurile țării, în excursii. În fiecare zi a verii 1 000 de copii își dau întîlnire în parcurile și pe terenurile de joc ale Palatului

— *Cifrele sînt mai mult decît grăitoare... Care sînt cercurile care-i interesează cel mai mult pe pionieri, cele mai originale și mai frecventate?*

— Stațiunea tinerilor tehnicieni numără multe cercuri noi, printre care preferat este cercul de electronică aplicată. De o largă frecventă se bucură, de asemenea, cercurile de radio-televiziune precum și cel de aero-navomodele. Adăugați că la cercul de radio s-a născut de curînd al doilea robot.

— *Am fi încîntați să-i facem cunoștință. Ce ne puteți spune despre el?*

— Este un elev harnic, care poate răspunde la mai multe întrebări, în trei limbi. Mai semnalăm o creatie deosebită a cercului de electronică, detectorul de radiatii.

— *Am vizitat de curînd cercul de navomodele. Ce loc ocupă în preferințele copiilor?*

— Un loc de prim rang. Noi îl socotim un micro-șantier naval. Aici s-a lucrat și apoi lansat la apă un model al bricului «Mircea» și s-a executat macheta traulerului «Galați».

— Iată, deci, că denumirea de Palat al celor 1001 minuni nu-i o simplă metaforă. La cea de a XX-a aniversare a Palatului «Cutezătorii» îi urează să aducă la lumină încă o dată pe atîtea.

2

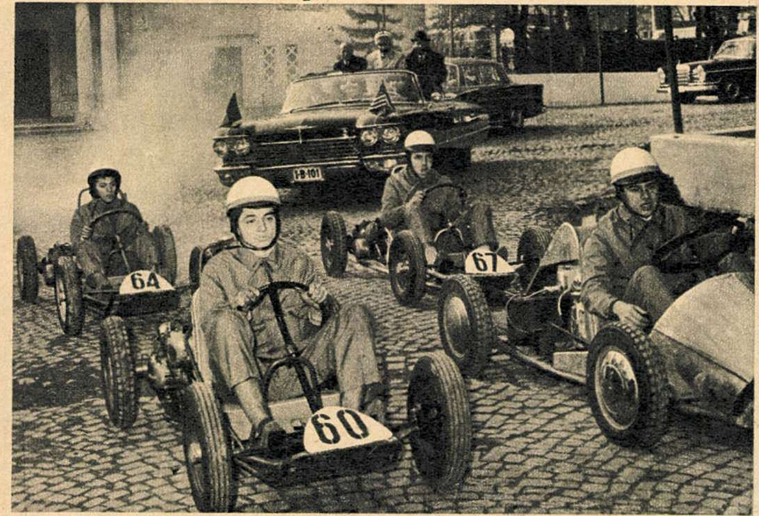

5

6

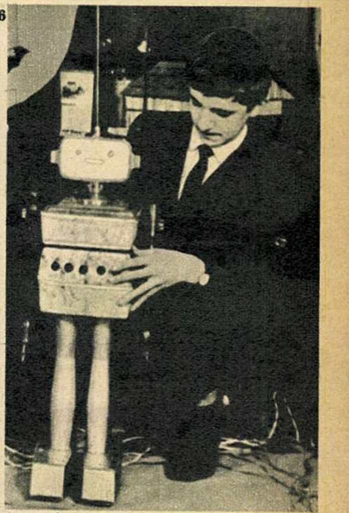

3

4

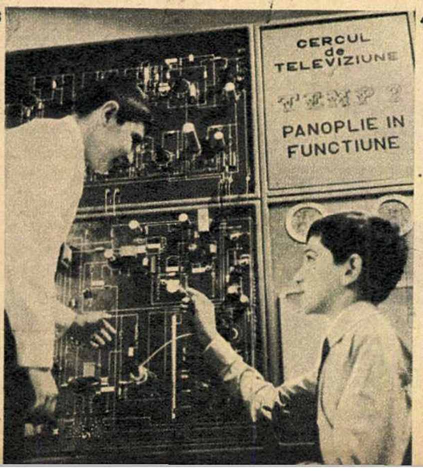

7

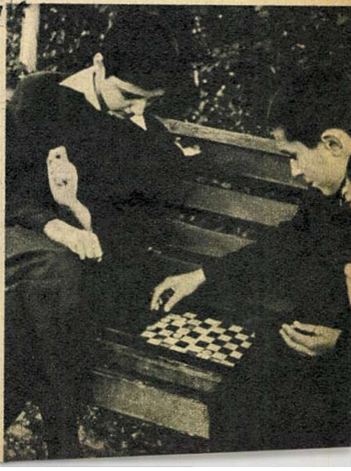

1. Ochiul bun, mîna sigură, ținta directă, iată caracteristicile celor care frecventează clubul de tir. 2. Cercul de carturi cunoaște o mare afluență. Ultima noutate a acestui cerc: construcția unui cart carosat care dezvoltă o viteză de 80 km pe oră. 3. Cuptorul de ars nu trebuie să altereze nimic din formele de lut, modelate nu numai cu îndemînare, dar și cu talent. 4. Sînt pasionați electroniști și de aceea se descurcă ușor în fața acestei complicate scheme. 5. Foarte tinerii pictori de la Palatul pionierilor vor să surprindă pe pînză toate culorile parcului. 6. Robotul din imagine a fost distins cu unul din premiile «Minitehnicus 1969». 7. Șah mat? Încă nu! Dar partida este foarte încordată. Parteneri: doi vechi membri ai cercului de șah.

Cutezătorii
ÎN VIZITĂ
LA
TELEVIZIUNEA
ROMANA

O vizită a «Cutezătorilor» la televiziune, prin neprevăzutul întîlnit la tot pasul, este mai mult decît atrăgătoare. Intrînd în holul cel mare — vastă construcție de sticlă din centrul căreia pornește spirala elegantă a unei scări — rămîi o clipă uluit. Domnește un du-te-vino continuu. Reporterii și operatorii trec grăbiți, înarmați cu magnetofoane și aparate de filmat. Regizorii își explică din mers viziunea asupra unui cadru decoratorilor sau costumierilor. Apoi sînt actorii! Tocmai trece, cu binecunoscutul său zîmbet, Ștefan Tăpălagă. S-a întîlnit cu Dumitru Furdui, greu de recunoscut în uniforma unui milițian pe care a îmbrăcat-o pentru o filmare. Grațioasă, Mihaela Mihai răspunde întrebărilor unui reporter, iar Margareta Pîslaru, mereu amabilă și surîzătoare, ne face semn cu mîna, grăbită spre o înregistrare. Iat-o pe Daniela, fără Așchiuță, și pe Paganel — Tudorel Popa — fără barbă și plete, dar cu o servietă imensă în mînă. Toți sînt grăbiți. Nimeni n-are vreme de pierdut.

Ne desprindem din această agitație spre a culege cîteva imagini pentru voi, dragi prieteni, cei care vă îndreptați zilnic privirile către micul ecran.

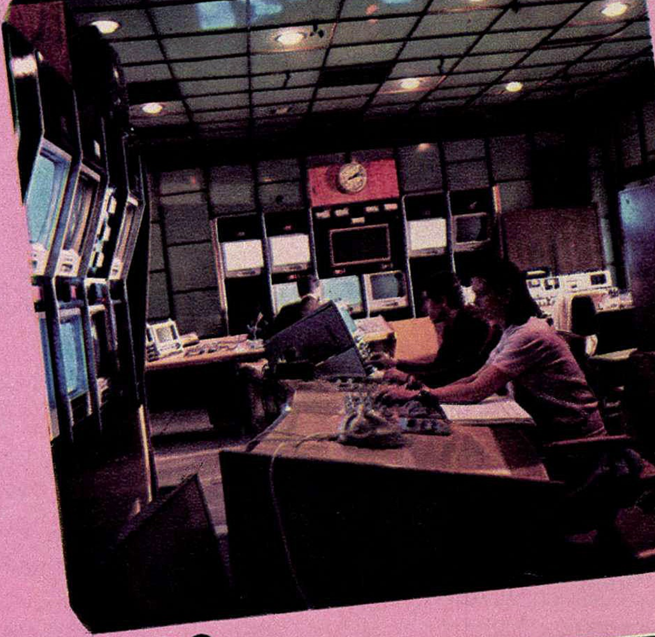
1

1. Un pupitru și cîteva zeci de butoane colorate. De aici se dă semnalul pentru începerea unei emisiuni sau se anunță încheierea alteia. De la locul său, operatorul de specialitate urmărește calitatea imaginii ori a sunetului. Și, tot de aici, se introduc în emisie filmele. Dar mai înainte filmul programat a fost cercetat cu lupa, milimetru cu milimetru, într-o cabină specială, de către un controlor de calitate. Pelicula, purtînd mențiunea «bun», trece în altă cabină care are, la rîndul ei, un pupitru de comandă. La primirea ordinului, operatorul apasă un buton, iar noi putem urmări, cu răsuflarea tăiată, o nouă întîmplare a lui Oliver Twist.O clipă de neatenție a acestor nevăzuți dirijori ai imaginii — și locul suspensului îl poate lua «defecțiunea tehnică».

2. De aici se transmite «Muzicorama», o emisiune de... larg consum. Deocamdată, se repetă. Ceea ce poate nu știți este că în moderna clădire a televiziunii există un studio special de înregistrare muzicală, o sală vastă, învăluită într-o tăcere adîncă, o adevărată «Mare a Liniștii». Nici un zgomot nu pătrunde aici. Pereții lucioși ai camerei, tratați special, au o parte reflectantă, pentru rezonanță, și o parte absorbantă, care înghite orice zgomot. Aici sunetul capătă purități celeste.

3. Schițele de decor constituie subiectul unor vii dezbateri. Asupra unui spectacol poți avea o viziune sau alta. Doina Levința și Teodora Dinulescu, două cunoscute scenografe ale Televiziunii, se întrec să dea emisiunilor cadrul cel mai adecvat.

4. «Bună seara, fete, bună seara,băieți». Regizorul acestui program, Titi Acs, caută un unghi cît mai izbutit. Toate cele patru camere de luat vederi sînt în funcțiune. Din multitudinea de planuri, regizorul îl va alege pe cel mai bun.

5. Doi emisari foarte iubiți ai emisiunilor pentru copii: Iurie Darie și micuța Dalila Gall.

6. Una dintre cele mai urmărite emisiuni este «telejurnalul». De două ori în cursul unei zile «telejurnalul» ne informează cu ajutorul imaginilor despre tot ce se petrece în lume. În fiecare ceas al zilei echipele de filmare prezintă redacției noutățile din țară, iar prin avion sosesc din străinătate bobine cu ultimele știri. Televiziunea noastră face schimb de pelicule de actualități cu toate televiziunile din rețeaua Interviziunii și a Euroviziunii. Privind și ascultînd telejurnalul, este greu să ne imaginăm cîtă osteneală pretinde o astfel de emisiune. Destul să ne amintim promptitudinea cu care, în timpul calamităților prin care a trecut țara noastră în luna mai, reporterii televiziunii au filmat zi și noapte, din bărci, din amfibii și elicoptere pentru ca noi să fim informați la zi.

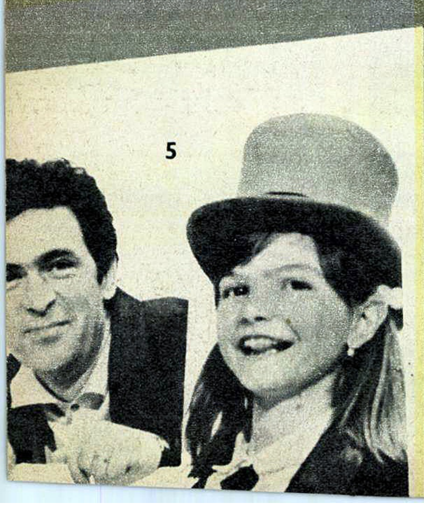
5

6

7

8

7. Pe actorul Ion Marinescu, aparatul nostru l-a surprins odihnindu-se pe cerdacul unei case de lemn, ridicate într-un luminiș de pădure. Afară e o zi minunată de vară, dar aici, unde se află actorul, e toamnă. Copacii au strai de aramă stinsă și aerul e răcoros. Ne aflăm în studioul de teatru, unde regizorul Ion Barna repetă piesa «Schimbul» de Paul Claudel.

8. Anda Călugăreanu și Sergiu Cioiu sînt vechi cunoștințe ale camerei de luat vederi.

Am încercat să vă redăm un crîmpei din palpitanta viață a televiziunii. Tîrziu, în noapte, cînd Capitala doarme de mult, luminile mai rămîn aprinse încă multe ceasuri în clădirea de la șosea de unde pornește spre toate colțurile țării imaginea vieții noastre de fiecare zi.

Fotoreportaj de
B. CARAGIALE
și GR. PREPELIȚĂ

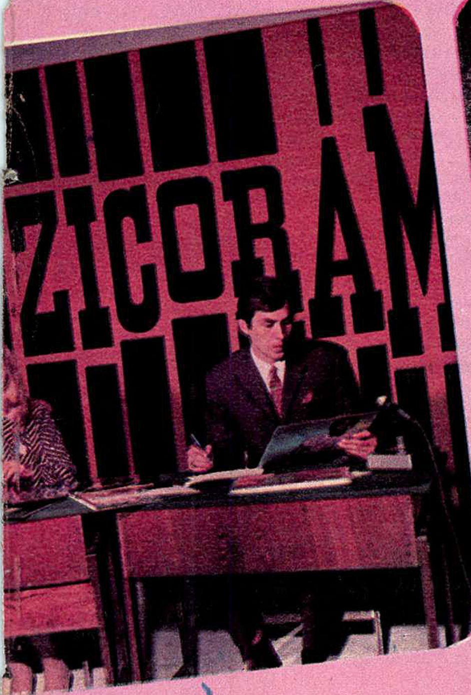

○○②

○○○③

○○○④

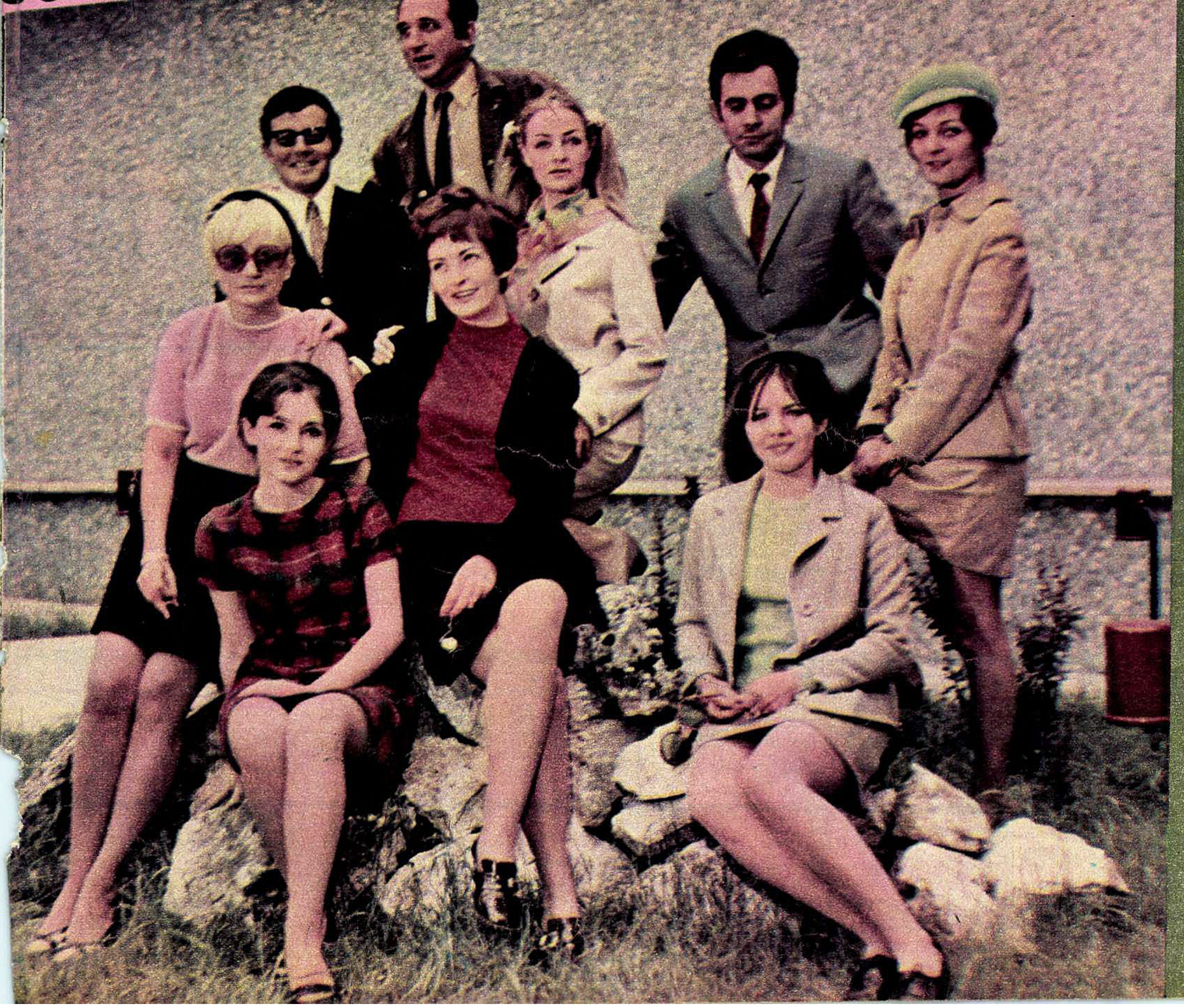

◀ O fotografie realizată special pentru cititorii noștri. În rîndul de sus îl vedem pe Andrei Bacalu, pe care nu-l putem uita fiindcă-l vom asocia mereu memorabilei nopți în care, alături de Tudor Vornicu, ne-a prezentat primii pași ai omului pe Lună. Alături se află Ion Mustață, cunoscut din emisiunile «Între metronom și cronometru». Daniela Anencov nu mai poartă cravată roșie, dar a rămas o bună prietenă a pionierilor. Iată-l și pe crainicul sportiv Gabriel Bădescu, iar lîngă el pe crainica Lia Tonciu. Rîndul din mijloc: Carmen Dumitrescu este cunoscută ca un reporter plin de viață, un ziarist febril care descoperă pentru telespectatori cele mai arzătoare aspecte ale cotidianului. Cît privește Sanda Țăranu, n-are nevoie de nici o recomandare, ea ne întîmpină zi de zi pe micul ecran cu un zîmbet și cu acel cald: «Bună seara, dragi telespectatori». Rîndul de jos: Cristina Ciolacu, binecunoscuta crainică a emisiunilor pentru copii, este elevă în clasa a XI-a la Liceul nr. 24 din București. A apărut la televiziune cînd avea numai 6 ani și de atunci i-a rămas credincioasă. Pe Adina Popescu o întîlnim pe micul ecran în fiecare sîmbătă la orele 18,15 la «Bună seara, fete, bună seara, băieți».

ROMAN FOILETON

OPERAȚIUNEA „HERCULE”

de OVIDIU ZOTTA

Marius își aduse avutul — valiza și patul pliant. Domnul George Feneșan, instalat la micul său birou, îl privi mirat.

— Și chiar ai de gînd să rămîi aici?

— Dacă nu vă stînjenesc...

Criticul de artă zîmbi:

— De ce să mă stingherești? Îmi face plăcere să țin tovărășie unui coleg al fiului meu.

— Știți, poate că uneori tot am să vă deranjez...

Feneșan îl privi întrebător.

— Băieții spun... și am citit și prin ziare... că sînteți foarte... un mare om de știință! Gigi spune că sînteți atît de inteligent încît se simte supărător de neînsemnat pe lîngă dumneavoastră!

— Ți-a spus fiul meu asta?! Tu minți, băiete! Inventezi, vrei să mă măgulești.

Marius roși:

— Vă rog nu faceți afirmații de felul ăsta!

— Iartă-mă, zise domnul Feneșan, iartă-mă. N-am vrut să te jignesc. Sigur că nu minți, ești un spirit integru. Dar oare ai putea înțelege că am motive să fiu surprins de spusele dumitale? Pe scurt, n-am observat niciodată la Gigi că ar avea o astfel de părere despre mine. Dimpotrivă, uneori se poartă supărător de... hm... independent. Ascultă — reluă cam fîstîcit criticul de artă — vrei să spui că ți-a dat a înțelege că mă... respectă, că are o anumită considerație față de mine? Pentru un părinte lucrul ăsta e foarte important, nu te grăbi să răspunzi, gîndește-te bine.

Marius ridică nepăsător din umeri (în realitate se simțea grozav de important):

— Gigi a mai spus... da, îmi amintesc foarte bine... a zis așa: păcat că talentul și inteligența nu se moștenesc. Aș vrea tare mult să fiu și eu ca tata!

Ultima frază era opera lui Marius, dar băiatul nu se simți vinovat cu nimic; era sigur că Gigi se gîndise de multe ori la asta. Domnul Feneșan, emoționat, nu răspunse. Înclină de cîteva ori din cap și se întoarse la cărțile lui.

— Stați, îmi amintesc încă ceva! La un moment dat, Gigi a spus că: tata știe atît de multe lucruri încît ți-e imposibil să stai de vorbă cu el, te simți cu totul dezarmat! Atunci eu m-am gîndit... că dacă voi avea prilejul... și mi se pare că îl am... să vă rog frumos, poate vreți să stați de vorbă și cu mine! Vreau să văd dacă rezist!

— Desigur, exclamă criticul de artă, sînt cu totul la dispoziția dumitale, aștept doar să aflu care din modestele mele cunoștințe te-ar interesa! Îmi propui un subiect?

— M-am gîndit la mai multe, zise Marius, grav, și scoase carnețelul «Operațiunii Hercule». De exemplu, despre schimbarea funcțiilor artei de-a lungul timpurilor, plus de asta, cum va fi arta în secolul 21.

— O! izbucni în rîs domnul Feneșan. «Plus de asta!» Nu s-ar putea spune că ți-ai ales cele mai simple subiecte!

— M-am pregătit în mod special pentru această discuție. Pot să încep? zise Marius, mîndru și emoționat.

Deși numele său lipsea din listele figuranților, Prințesă nu numai că nu părăsise tabăra, dar era prezent pretutindeni. La început, aducea apă rece de la fîntînă operatorilor și electricienilor și uneori — la cererea acestora — le turna cîte-o găleată întreagă în cap! Oamenii lucrau ore întregi, goi pînă la brîu, în arșița verii. Pe urmă, se dovedi îndemînatic și rapid în a aduce cutare obiect — o cheie, o șurubelniță, un cablu. Încet-încet, devenise, după expresia lui, «ajutor de ucenic». Învăță repede o grămadă de lucruri și, de la un timp, electricienii nu se mai putură lipsi de el. Ajunsese un fel de specialist al reflectoarelor montate la înălțime, se cățăra ca o maimuță, oriunde era nevoie, pentru a plasa un reflector sau a-i modifica poziția. Tot el ajuta cu pricepere la realizarea decorurilor, bătînd un cui sau mutînd o mobilă. Cînd isprăvea cu toate treburile astea, își găsea de lucru pe lîngă operatori, împingînd cărucioarele cu aparate. În scurt timp le devenise — ca orice om care îndeplinește cu plăcere operațiuni desconsiderate de alții — util tuturor. Nimeni nu se întreba însă unde doarme și unde mănîncă băiatul ăsta, toți fiind convinși că e unul din angajații studioului. De fapt, dormea într-una din caleștile domnești, iar cu mîncarea se descurca într-un mod original. În fiecare zi se punea un vițel la frigare, pentru marea «scenă a ospățului» dar — fie că apăreau nori și se oprea filmarea, fie că regizorul nu era mulțumit de scenă — mai rămînea de lucru și pentru ziua următoare cînd, bineînțeles, se punea la frigare alt vițel... Prințesă observase acest lucru și, ca urmare, era mereu prin apropiere, hrănindu-se haiducește cu speranța că «scena ospățului» n-o să fie filmată niciodată.

Într-o zi, pe cînd mînuia, la indicațiile operatorului, un panou reflectorizant, zări o vînzătoare de înghețată care discuta cu un figurant costumat în călugăr. Firește, nimic neobișnuit... dar tabla argintie din mîinile lui Prințesă începu să tremure.

— Ce faci, băiete? se necăji operatorul. Vrei să stric pelicula?

— Iertați-mă. Așa e bine?

— Sigur că da. Să nu mai miști! Atenție, motor!

«Trebuie să-l găsesc pe Marius, și asta repede de tot!» își spuse tulburat Prințesă, scrutînd cu ochii micșorați de efort tabăra.

Căci vînzătoarea de înghețată nu era alta decît domnișoara Hilda...

(Va urma)

Orașul era plin de vaietele răniților. Populația se baricadase prin case. Zorii roșii — ca de sînge — ai zilei alungaseră-n tenebrele istoriei noaptea Sfîntului Bartolomeu. În această a doua zi după masacru, doi gentilomi hughenoți, scăpați ca prin minune, ieșeau de sub unul din podurile Senei.

— Nu m-aș fi așteptat la așa ceva din partea oamenilor Ligii catolice, zise primul...

— Ei, aș! Era de prevăzut și, apoi, ai uitat că Nostradamus a prezis această noapte a crimei?...

...Trecut încă din timpul vieții sale în legendă, Nostradamus, pe numele lui adevărat Michel de Nostre-Dame, celebru medic și astrolog francez, născut în Remy, din Provența, în anul 1503, a devenit un adevărat simbol al «prezicătorului», fiindu-i atribuite pur și simplu profetice și sigure anunțări a tot ceea ce avea să se întîmple în lume, începînd din anii în care mai trăia și pînă în anul 2000. Prevestirile sale ar fi fost chipurile înscrise în faimoasele sale catrene, din cartea intitulată «Centuriile» apărută în anul 1555, cu 11 ani înaintea morții sale. Să fie oare adevărat? Ei bine, trebuie să o spunem din capul locului că, riguros analizate lucrurile, «profetul de la Salon», cum a mai fost numit, după numele micii localități în care a trăit, a fost în realitate cu mult mai puțin «vizionar» decît s-a crezut și nu a fost nicidecum astrolog în sensul obișnuit al cuvîntului. Secretul „Centuriilor” sale pare a fi fost cu totul altul decît acela de a ascunde — mai mult sau mai puțin cifrat — profeții pe o jumătate de mileniu, începînd de la el încoace.

O FAIMĂ FĂRĂ SUPORT ÎȘI CAUTĂ EROUL

Evul mediu și, în continuare — în apusul continentului european — secolul al XVI-lea, veac plin de efervescență adusă de renaștere și populat cu mari figuri de oameni de știință, deschizători de drumuri noi ca Paracelsus, reformatorul chimiei și medicinii, olarul savant Bernard Palissy, astronomul Copernik (medic și el), Cardano și atîția alții.

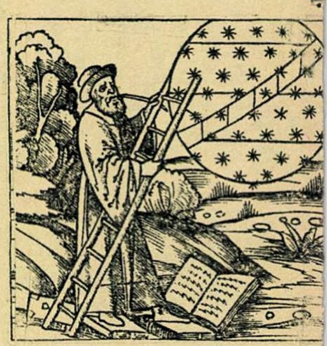

2

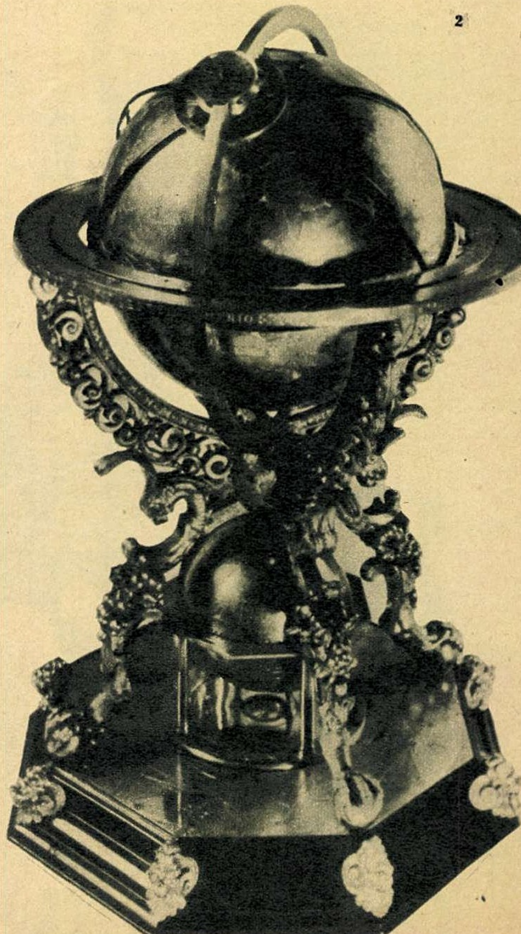

Omul potrivit la locul potrivit

①

Sînt sigur că privind cele două fotografii veți crede că ori titlul este greșit, ori fotograful i-a încurcat pe cei doi protagoniști. Dar asta la prima vedere, pentru că știm că o fetiță reparîndu-și bicicleta sau un băiat pregătind o supă nu mai sînt de mult pentru noi niște rarități. Poate numai pentru... unii. Pentru exclusiviștii sau voinicoșii care cred că numai ei, «bărbații», știu ce înseamnă acela un șurub sau o cheie franceză, ori pentru toți aceia (sau acelea) care nu înțeleg sensul adevărat al zicalei «omul potrivit la locul potrivit». Pentru că astăzi e vremea «Expedițiilor Cutezătorii», vremea cînd oricare dintre voi trebuie să știe să se descurce în multe situații, multe dintre ele... inedite.

De pildă, priviți-l pe Daniel Munteanu (foto 1), elev în clasa a VI-a a Școlii generale nr. 8 din Tîrgoviște. Bineînțeles că molipsiți de hazul colegelor lui o să zîmbiți și voi văzîndu-l cum gustă cea mai recentă «specialitate» a lui: supa țărănească. Vă asigur însă că supa e foarte gustoasă. Fetele rîd pentru că cineva, în glumă, i-a spus să pună în ea și puțin... rumeguș. Dar Daniel, sobru, își vede de «meserie». L-am întrebat, curios:

— Cînd ți-ai descoperit «vocația» asta?

— Eram într-o zi pe malul Dîmboviței, la pește, cu mai mulți colegi. Ni se făcuse o foame... Atunci am făcut rost de cîțiva morcovi, ceva ceapă, niște pătrunjel, mi-am adus aminte ce face mama din așa ceva și... așa s-a născut prima mea supă. Mi-am dat seama că acest lucru este foarte important și mă gîndesc că în viitoarele noastre expediții în Leaota sau în Bucegi, această deprindere o să-mi fie de mare folos...

Dar Măriuca (Oprea Maria) din clasa a VI-a, Școala generală Tătărani, județul Dîmbovița, ce-o fi căutînd în spatele acelei roți de bicicletă? (foto 2). Se joacă puțin în lipsa stăpînului? Nicidecum. Măriuca este la mare ananghie: este bicicleta ei, i s-a blocat lanțul parcă și roata s-a descentrat puțin... Ce mai, treabă de mecanic și... încă repede-repede, atît cît ține popasul. Nu se vede bine numărul de concurs de pe pieptul ei, dar vă spunem noi că e participantă la o cursă ciclistă din cadrul cunoscutei «Flori a prieteniei» pe traseul Titu — Găiești — Tîrgoviște.

— De ce nu rogi pe cineva să te ajute?

— De ce? Am scule, am tot ce-mi trebuie. Pot să mă descurc și singură. Și-apoi e vorba de o nimica toată. Mai rău e cu cauciucurile sau cu pinioanele...

— Pinionul zici? Nu mă speria! Spune-mi, mai faci și alte treburi «băiețești»? Te pomenești că joci și fotbal, sau...

— Da, dar nu cu mare plăcere. În schimb îmi place mult... să călăresc. (Dragi cititori, dacă veți vedea în vara aceasta pe crestele Leaotei o «amazoană» mică pe-un căluț de munte, să știți că este Măriuca, ducînd provizii la refugiul de la Curmătura Fiarelor).

Și acum, bicicleta fiind reparată și ciorba gata, poftiți la masă (și la un pic de odihnă), și iar la drum! Ce mare lucru e ca omul potrivit (priceput), să fie la locul potrivit — zicem noi, ca morală și încheiere totodată.

ILIE TRAIAN

②

DIN REGULAMENTUL CONCURSULUI SĂGEATA ALBASTR

- Poate participa orice cititor al nostru!

- Condiția esențială pentru a ajunge în etapa finală, adică la tragerea la sorți, este aceea de a urmări toate cele 16 numere (de la 23 la 38 inclusiv) în care vor fi publicate cupoanele.

- Fragmentele se lipesc pe o coală de hîrtie mai mare. În colțul din stînga, sus, se scrie corect și citeț numele, adresa exactă, clasa și școala. În colțul din dreapta, sus, se pun răspunsurile la «probele» practice ce vor fi publicate pe parcurs.

- **Toți cei care au lipit corect fragmentele, au răspuns la întrebări intră în tragerea la sorți avînd posibilitatea de a obține unul din MARILE PREMII.**

NU UITAȚI !

- **Pe plicul în care veți introduce foaia voastră de concurs puneți mențiunea**

PARBRIZ

scrisă cu litere mari de tipar.

- **LUCRĂRILE VOR TREBUI SĂ AJUNGĂ LA REDACȚIE PÎNĂ LA DATA DE 30 SEPTEMBRIE a.c. (data poștei).**

NU TRIMITEȚI FRAGMENTE SEPARATE. NU SÎNT LUATE ÎN CONSIDERAȚIE DECÎT LUCRĂRILE COMPLETE.

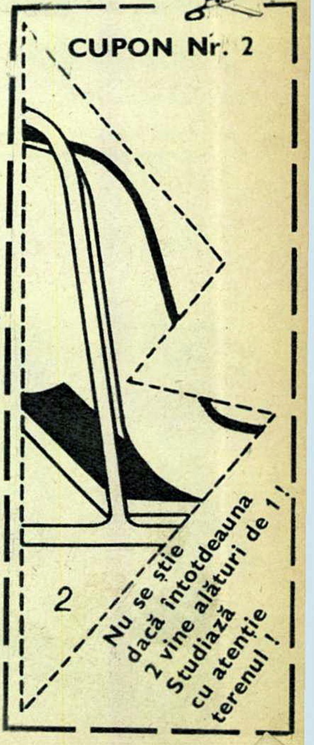
CUPON Nr. 2
2
Nu se știe dacă întotdeauna 2 vine alături de 1 ! Studiază cu atenție terenul !

CUS

**DESENE ȘI TEXT:
DAVID VICTOR**

LUCRARE SOSITĂ LA CONCURSUL NOSTRU «AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS»

NTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS».

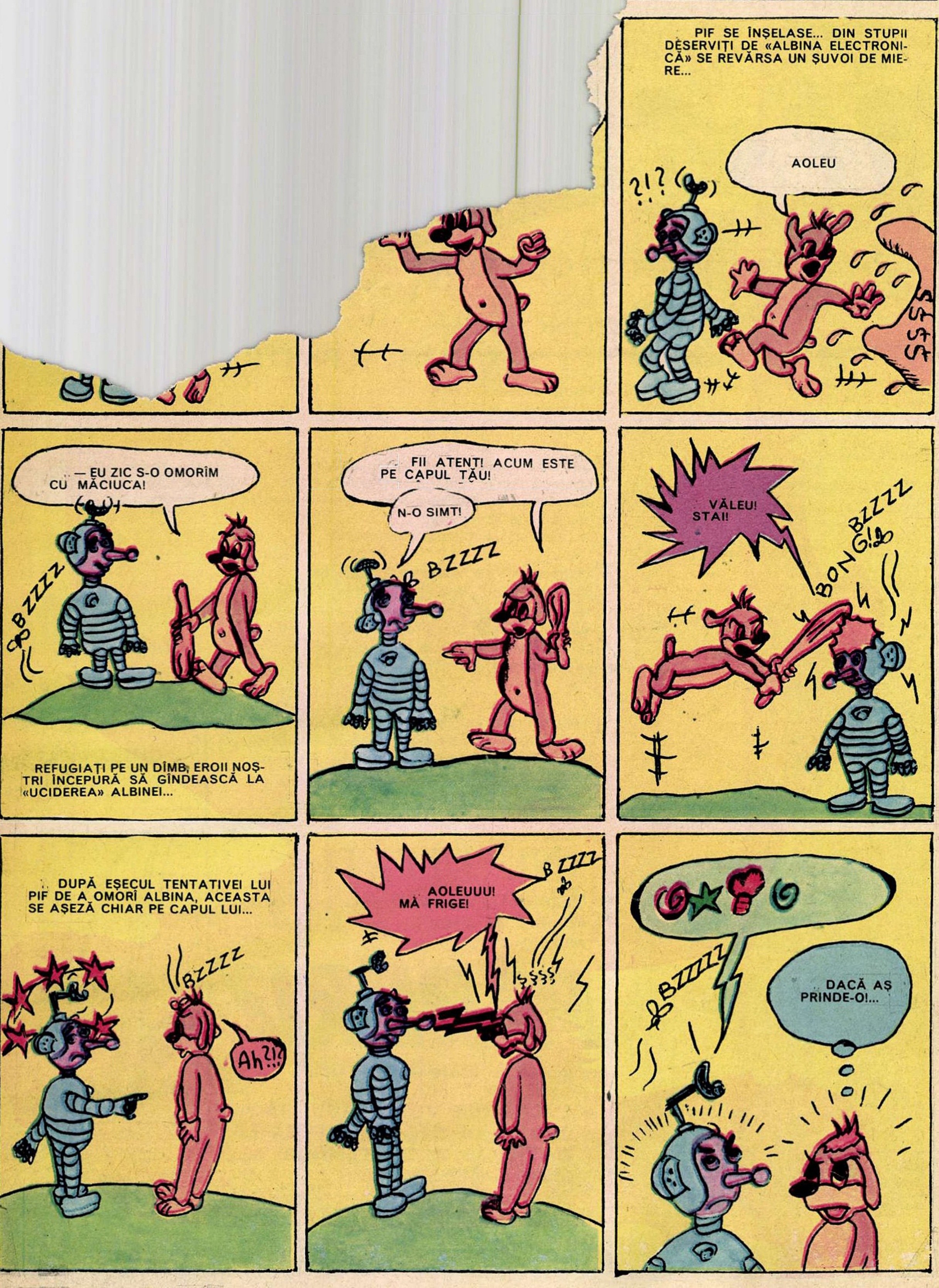
PIF SE ÎNȘELASE... DIN STUPII DESERVIȚI DE «ALBINA ELECTRONICĂ» SE REVĂRSA UN ȘUVOI DE MIERE...
?!?
AOLEU
.. — EU ZIC S-O OMORÎM CU MĂCIUCA!
BZZZZ
REFUGIAȚI PE UN DÎMB, EROII NOȘTRI ÎNCEPURĂ SĂ GÎNDEASCĂ LA «UCIDEREA» ALBINEI...
.. FII ATENT! ACUM ESTE PE CAPUL TĂU!
N-O SIMT!
BZZZZ
VĂLEU! STAI!
BZZZZ
BONG!
.. DUPĂ EȘECUL TENTATIVEI LUI PIF DE A OMORÎ ALBINA, ACEASTA SE AȘEZĂ CHIAR PE CAPUL LUI...
BZZZZ
Ah?!?
AOLEUUU! MĂ FRIGE!
BZZZZ
BZZZZ
.. DACĂ AȘ PRINDE-O!...

Secretul lui NOSTRADAMUS

(Urmare din pag. 11)

au și fost prețuite ca atare în lumea credulilor. La aceasta a contribuit faptul că numai puțini au fost cei care să observe de la început că nemaipomenitele «profeții» nu puteau fi înțelese și deci «traduse» în informație, decît după ce pretinsul fapt anunțat de ele se petrecuse. Cu alte cuvinte, ele dezvăluiau viitorul după ce el... trecuse. Lumea celor lesne încrezători era atît de mare încît timp de secole, aceste enigmatice versuri, cu dublu sau chiar triplu înțeles, bune de tras pe calapodul oricărui eveniment, s-au bucurat de o mare faimă, o faimă fără suport real, dar care își găsise în numele și persoana înțeleptului medic de la Salon, ecoul necesar răspîndirii lor în lume.

ȘI TOTUȘI, DACĂ NOSTRADAMUS...

În ultimul timp, și-a făcut loc și o altă idee despre «Centurii». Posesor al unor «secrete» ale artei medicale și rețete adecvate valorificării lor, Michel de Nostre-Dame ar fi putut să fie ispitit ca, procedînd după cum era atunci destul de «la modă», să și le lase posterității, cifrîndu-le în catrene cu sensuri multiple, împrumutate chiar din arsenalul templierilor, dar aranjate de el după o anumită «cheie». Și nu este exclus ca această cheie să se afle undeva, chiar în cuprinsul operei fără să fi fost găsită de cei care au studiat-o. Cercetătorii mai noi, ca M. Alliaume și alții, combătînd ideea că în catrene s-ar afla ascunse învățături ale templierilor, le consideră, dimpotrivă, o operă autentică, prin care medicul Nostradamus și-a cifrat rețetele și metodele de vindecare. Rămîn astfel ridicoli toți acei care, începînd din 1555 si pînă azi, în peste 3 000 de lucrări scrise despre opera «profetului» au ilustrat rînd pe rînd, uneori cu unul și același catren, cutremure și erupții vulcanice, războaie și căsătorii regale, tratate de pace — ca să nu mai vorbim pînă și de scufundarea Titanicului, ciocnit de un aisberg în 1912!

Așa stînd lucrurile astăzi, cînd «secretul» lui Nostradamus începe să fie descoperit, la întrebarea dacă ilustrul cetățean din Salon a fost un valoros om de știință sau un simplu șarlatan se poate da un răspuns. Valoros medic al epocii sale, reputat înțelept, Nostradamus care, ca toți oamenii epocii sale s-a preocupat și de previziuni ale viitorului, a fost uns de contemporani și urmași drept «prinț» al astrologilor prezicători. Centuriile sale pentru a fi pe deplin descifrate își mai așteaptă cercetătorii.

ANTENE

Trenul secolului XXI, așa a fost numit noul mijloc de locomoție construit de Compania națională a Căilor Ferate japoneze. Trenul este format din trei vagoane și este propulsat cu ajutorul unor motoare liniare putînd atinge o viteză de 500 kilometri/oră. Macheta acestui tren a fost prezentată la Expoziția mondială de la Osaka care s-a deschis recent.

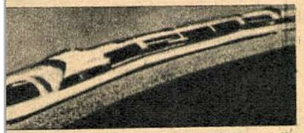

*

Eupoutorium Rebandinom este numele unei plante care crește în Paraguay. Botaniștii o socotesc drept cea mai «dulce» dintre plante. Sucul care se obține din ea este de 300 de ori mai dulce decît zahărul. O singură picătură este suficientă pentru a îndulci un pahar de ceai.

ANTENE

Pe cea de a treia platformă a turnului televiziunii moscovite de la Ostankino, a cărei înălțime este de 337 m, se află cel mai «înalt» restaurant din lume. Platforma restaurantului face, în decurs de o oră, o rotație de 360°, oferind consumatorilor întreaga panoramă a Moscovei. Accesul la restaurant se face cu lifturi ultrarapide în cîteva secunde.

La 18 km de Varna (R.P. Bulgară) se poate vedea o interesantă curiozitate a naturii, unică în Europa: o pădure împietrită. Într-un pustiu de nisip se înalță spre cer coloane de piatră, unele din ele înalte de peste 5 m. Ele reprezintă depuneri sedimentare de pe fundul unei mări care a existat pe aceste locuri cu milioane de ani în urmă. În viitor această zonă va fi transformată într-un parc național.

PĂSĂRI DE LA NOI

ORIZONTAL:

1. Pasăre care trăiește în Deltă, cu ciocul lung și cu un sac elastic sub maxilarul inferior în care adună peștii. 2. Înaripată. Spetează. 3. Întindere de pămînt. Vultur-bărbos. (pl.). 4. Zeul vegetației în Asia Mică. Pasăre călătoare de mărimea unui porumbel. 5. Masiv muntos în vestul Carpaților Meridionali unde s-a delimitat o rezervație științifică cu numeroase monumente ale naturii de floră și faună. Rece! 6. Sacagiu. Da... franțuzește (fonetic) 7. Tănase Cornel. Pasăre asemănătoare cu barza. Țețe! 8. Pasăre răpitoare din familia acvilelor. Cîine de vînătoare. 9. Unitate de măsură pentru greutate. Vargă care dată cu clei servește la prinderea scatiilor. 10. Pipotă (pl.). Puiul oii.

VERTICAL

1. Mulțime de păsări. În șirul de cocori! 2. Pasărea răpitoare care se hrănește cu păsărele. Pasăre călătoare, care își depune ouăle în cuiburi străine (pl.). 3. Pasăre de baltă avînd pene negre și o pată albă între ochi. Cîmp semănat. 4. Într-o clipă! Moluscă marină (pl.). 5. Situație. Haină de iarnă țărănească (pl.). 6. Acțiunea de alăturare (pl.). 7. Pasăre de baltă cu un moț negru alungit pe frunte. Pasăre răpitoare, odinioară dresată și folosită la vînătoare. 8. Armăsar dobrogean. Pasăre răpitoare, cu pene ruginii, cu ciocul coroiat, cu gheare puternice și cu coada în furcă (pl.). 9. Pasăre mică care se hrănește mai ales cu semințe de in. 10. Pasăre de baltă cu ciocul, gîtul și picioarele lungi și cu un smoc de pene pe cap. Cîntecul unor păsări.

Prof. Teodor AXIOTI

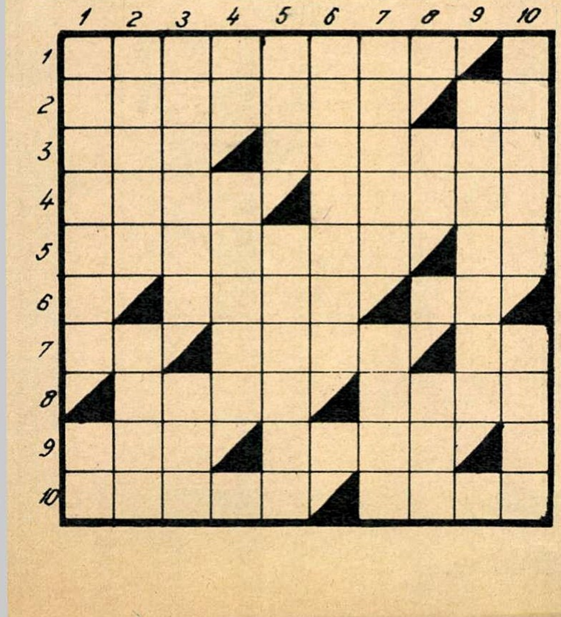

PAGINA 5 MAGAZIN

PRACTIC

SUPORT DE ȘERVEȚELE

Se compune din două părți identice și o a treia, suportul.

Pentru realizarea acestui obiect avem nevoie de cîteva bucăți de placaj, clei de tîmplărie și lac transparent.

Părțile identice, pereții suportului, au o lungime de aproximativ 11 cm și o lățime de circa 7 cm. Înainte de a lipi suportul curățăm pereții cu glaspapir, apoi îl colorăm în culori vii, după gust.

Pentru lipirea lor folosim puțin clei de tîmplărie. După ce cleiul s-a uscat, cu un lac transparent lăcuim suportul.

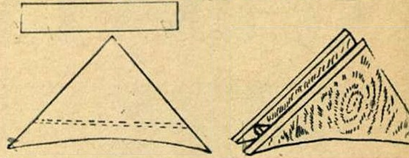

Cu toate avertizările specialiștilor, Sabina și Peter sînt prieteni nedespărțiți cu Pașa, micul pui de leu. «Afară a fost așa de frig, încălzește-mă» — îi șoptește micuța Sabina — gudurîndu-se pe lîngă el și visînd ziua în care prietenul ei va deveni vedetă de cinema... Dar pînă atunci cei trei prieteni se joacă pe o canapea moale, locul preferat al micului «prinț al junglei».

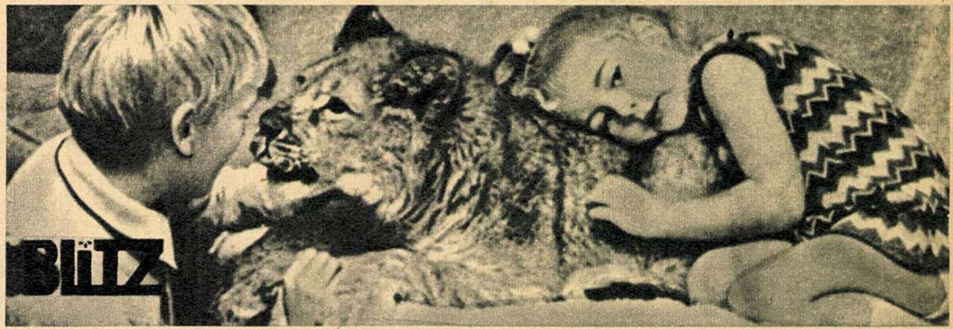

• AFIȘ • AFIȘ • AFIȘ • AFIȘ •

Pentru săptămîna aceasta vă recomandăm:

O CARTE:	**«Porunca cea mare» de Corneliu Buzinschi, povestire istorică, apărută în Editura «Ion Creangă».**
UN FILM:	**«Tony, ți-ai ieșit din minți»! O producție R.S. Cehoslovacă.**
O PIESĂ DE TEATRU:	**«Călutul cocoșat» la Teatrul «Țăndărică» (sala din str. Academiei nr. 28—30).**
UN DISC:	**Discul (EDC-10 108) cuprinde melodii ale compozitorului Aurel Giroveanu in interpretarea soliștilor de muzică ușoară Doina Spătaru și Florin Bogardo.**

UN ZÎMBET CU...

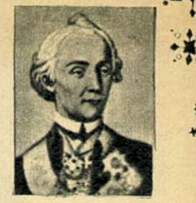

Mareșalul rus Suvorov obișnuia să adreseze întrebări ciudate subordonaților săi pentru a-i pune la încercare. Într-o seară friguroasă de ianuarie, Suvorov a ieșit în fața cantonamentului său și l-a întrebat pe un soldat:

— Spune-mi cîte stele sînt pe cer?

— Așteptați puțin, domnule mareșal — a răspuns acesta — am să încep imediat să le număr. Și, liniștit, soldatul privea pe cer și număra: una, două, trei... Cînd a ajuns la o sută, Suvorov era complet înghețat. S-a grăbit să ajungă la gura sobei, interesîndu-se mai întîi de numele soldatului. A doua zi, acesta a fost avansat locotenent pentru priceperea cu care a știut să dejoace farsa mareșalului.

Concursul

CE ȘTIȚI DESPRE PICTURĂ

anunță premiile seriei a II-a

Vă aduceți aminte? Premiul I, la seria I a concursului nostru **«Ce știți despre pictură?»** a fost obținut de ALEXANDRA PIETRARU din comuna Orbeasca de jos, județul Teleorman. Tot de aci, au fost obținute și două mențiuni. Încurajați de acest succes, copiii din Orbeasca au trimis la seria a II-a cel mai mare număr de răspunsuri bune, ceea ce a determinat redacția să aleagă aceeași comună pentru tragerea la sorți a seriei a II-a. Prilejul a fost folosit și pentru înmînarea premiului și a mențiunilor din prima serie. Entuziasmul cu care a fost primită echipa de redactori ai revistei, e greu de descris. În cinstea evenimentului s-a amenajat o mică expoziție de desene ale copiilor și s-a pregătit un concurs «Cine știe cîștigă!» pe teme de pictură, cu premii din partea redacției. Emoția cea mare a constituit-o tragerea la sorți. De aci începe și nostimada.

Foarte tînărul participant la adunare, (în vîrstă de numai un an și jumătate), pe nume Dănuț Chican, pe care îl vedeți în fotografie, a primit însărcinarea să extragă plicurile cîștigătoare... El s-a dovedit «mînă bună»: Premiul I... Orbeasca de jos!

Cu toate că plicurile au fost amestecate și răsamestecate, cu un calm superb, puștiul a extras și premiul II, tot pentru Orbeasca de jos precum și încă vreo două mențiuni.

Dar tragerea e tragere și nu ne rămîne altceva de făcut decît să vă comunicăm

PREMIANȚII

Premiul I: o lucrare în ceramică aparținînd artistului CONSTANTIN BADEA: ION POPA, — Orbeasca de jos, Teleorman. Premiul II: O trusă de pictură în ulei cu șevalet: FLORICA NEDELEA, — Orbeasca de jos, Teleorman. Premiul III: O trusă de pictură în ulei PAUL DUCA, Galați.

5 mențiuni constînd din cîte o trusă de guașe: HORIA IONOIU — Șc. generală Jebel, Timiș; IOANA CIOBANU, Orbeasca de jos, Teleorman; LIVIU COZMA, București; IOANA BĂLAȘA, Orbeasca de jos, Teleorman; CONSTANȚA VIAȘU, Oțelul Roșu, Caraș Severin.

PALOȘUL NEÎNVINS

8

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT:

PETRU RAREȘ SE ÎNTOARCE LA SUCEAVA PE DRUMUL CEL MAI SCURT ȘI MAI TAINIC, URMAT DE SPĂTARUL RADU JURJ, DE GLIGORE CIREȘ ȘI DE FATA ACESTUIA, OANA. TOADERE URSU SCAPĂ ASTFEL DE SUPA DE CAROTE ȘI DE HAPURILE CU CARE ÎL ÎNDOPA ZILNIC DOCTORUL GENOVEZ, SIGNOR GIOVANNI. DAR ACEASTĂ ÎNTOARCERE ESTE BINEVENITĂ ȘI DIN ALT MOTIV. LA SUCEAVA SOSISE O SOLIE DIN PARTEA PORȚII OTOMANE ȘI AȘTEPTA SĂ FIE PRIMITĂ DE DOMNUL ȚĂRII.

Scenariu: **COSTACHE ANTON** Ilustrații: **MIHAI SÂNZIANU**

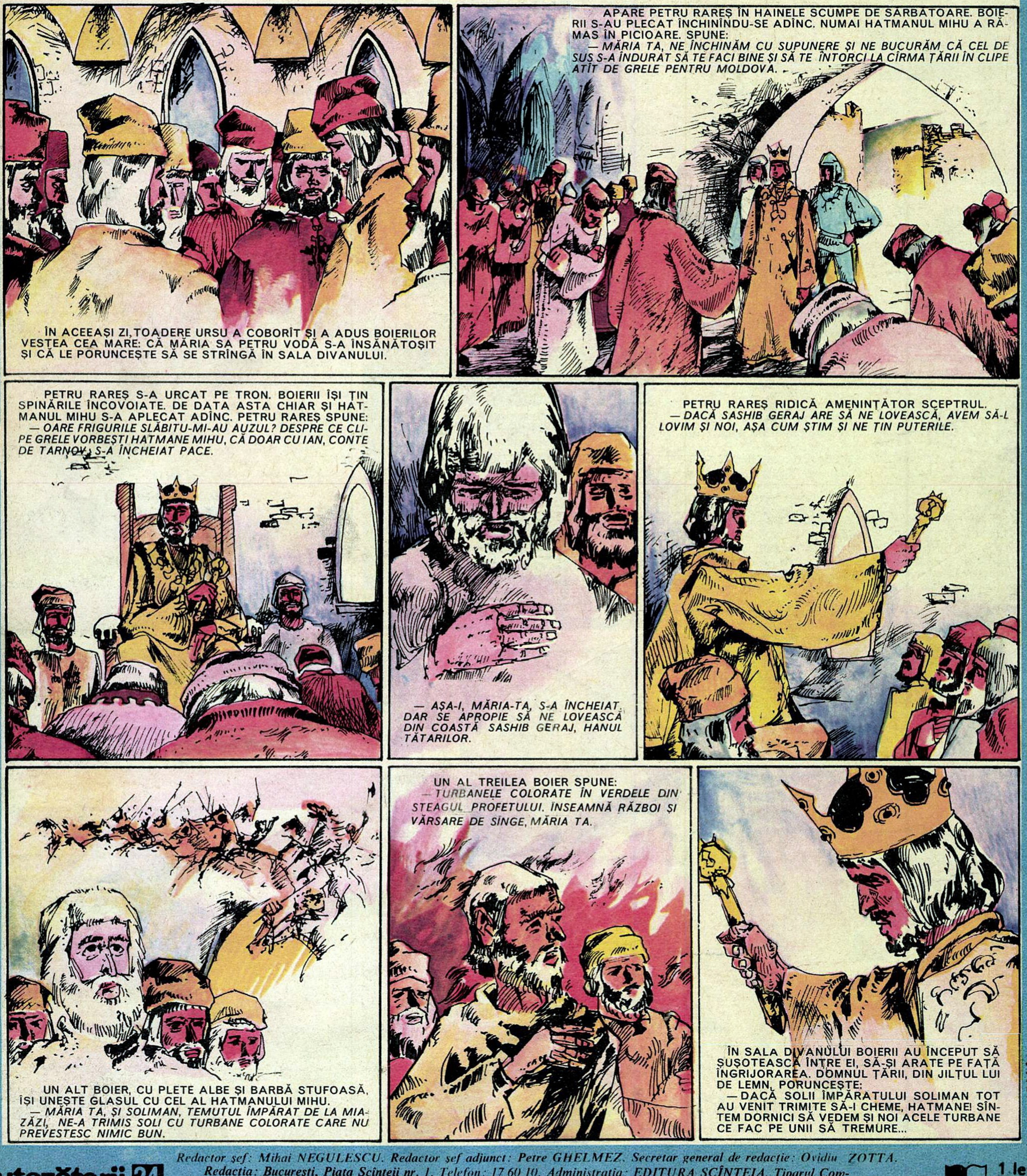
ÎN ACEEAȘI ZI, TOADERE URSU A COBORÎT ȘI A ADUS BOIERILOR VESTEA CEA MARE: CĂ MĂRIA SA PETRU VODĂ S-A ÎNSĂNĂTOȘIT ȘI CĂ LE PORUNCEȘTE SĂ SE STRÎNGĂ ÎN SALA DIVANULUI.
APARE PETRU RAREȘ ÎN HAINELE SCUMPE DE SĂRBĂTOARE. BOIERII S-AU PLECAT ÎNCHINÎNDU-SE ADÎNC. NUMAI HATMANUL MIHU A RĂMAS ÎN PICIOARE. SPUNE: *— MĂRIA TA, NE ÎNCHINĂM CU SUPUNERE ȘI NE BUCURĂM CĂ CEL DE SUS S-A ÎNDURAT SĂ TE FACI BINE ȘI SĂ TE ÎNTORCI LA CÎRMA ȚĂRII ÎN CLIPE ATÎT DE GRELE PENTRU MOLDOVA.*
PETRU RAREȘ S-A URCAT PE TRON. BOIERII ÎȘI ȚIN SPINĂRILE ÎNCOVOIATE. DE DATA ASTA CHIAR ȘI HATMANUL MIHU S-A APLECAT ADÎNC. PETRU RAREȘ SPUNE: *— OARE FRIGURILE SLĂBITU-MI-AU AUZUL? DESPRE CE CLIPE GRELE VORBEȘTI HATMANE MIHU, CĂ DOAR CU IAN, CONTE DE TARNOV, S-A ÎNCHEIAT PACE.*
— AȘA-I, MĂRIA-TA, S-A ÎNCHEIAT. DAR SE APROPIE SĂ NE LOVEASCĂ DIN COASTĂ SASHIB GERAJ, HANUL TĂTARILOR.
PETRU RAREȘ RIDICĂ AMENINȚĂTOR SCEPTRUL. *— DACĂ SASHIB GERAJ ARE SĂ NE LOVEASCĂ, AVEM SĂ-L LOVIM ȘI NOI, AȘA CUM ȘTIM ȘI NE ȚIN PUTERILE.*
UN ALT BOIER, CU PLETE ALBE ȘI BARBĂ STUFOASĂ, ÎȘI UNEȘTE GLASUL CU CEL AL HATMANULUI MIHU. *— MĂRIA TA, ȘI SOLIMAN, TEMUTUL ÎMPĂRAT DE LA MIAZĂZI, NE-A TRIMIS SOLI CU TURBANE COLORATE CARE NU PREVESTESC NIMIC BUN.*
UN AL TREILEA BOIER SPUNE: *— TURBANELE COLORATE ÎN VERDELE DIN STEAGUL PROFETULUI. ÎNSEAMNĂ RĂZBOI ȘI VĂRSARE DE SÎNGE, MĂRIA TA.*
ÎN SALA DIVANULUI BOIERII AU ÎNCEPUT SĂ ȘUȘOTEASCĂ ÎNTRE EI, SĂ-ȘI ARATE PE FAȚĂ ÎNGRIJORAREA. DOMNUL ȚĂRII, DIN JILȚUL LUI DE LEMN, PORUNCEȘTE: — DACĂ SOLII ÎMPĂRATULUI SOLIMAN TOT AU VENIT TRIMITE SĂ-I CHEME, HATMANE! SÎNTEM DORNICI SĂ VEDEM ȘI NOI ACELE TURBANE CE FAC PE UNII SĂ TREMURE...

(VA URMA)

Cutezătorii 24

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA.
Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17 60 10. Administrația: EDITURA SCÎNTEIA. Tiparul Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Ioan DONCA. Tehnoredactor: Rozalia BARANY.

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. de către factorii poștali și difuzorii de presă.

1 leu
41033